

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

86/277/ΕΟΚ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 για τη σύναψη του πρωτοκόλλου στη σύμβαση του 1979 για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο αναφέρεται στη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση του προγράμματος συνεργασίας για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP) 1

86/278/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ύλης καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία 6

86/279/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 για την τροποποίηση της οδηγίας 84/631/ΕΟΚ για την επιτήρηση και τον έλεγχο εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας των διασυνοριακών μεταφορών επικίνδυνων αποβλήτων 13

86/280/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ 16

II

*(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)***ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ****ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 12ης Ιουνίου 1986

για τη σύναψη του πρωτοκόλλου στη σύμβαση του 1979 για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο αναφέρεται στη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση του προγράμματος συνεργασίας για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP)

(86/277/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, με την απόφαση 81/462/ΕΟΚ ⁽³⁾, η Κοινότητα ενέκρινε τη σύμβαση για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση

ότι το πρόγραμμα συνεργασίας για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP), το οποίο πρέπει να πραγματοποιηθεί στα πλαίσια της σύμβασης, αποτελεί το κύριο μέσο για τη γνώση των ποσοτήτων που εκπέμπονται και ενδεχομένως, μεταφέρονται πέρα από τα σύνορα

ότι η Επιτροπή εξουσιοδοτήθηκε, στις 24 Μαΐου 1984, να συμμετάσχει, εξ ονόματος της Κοινότητας, στις διαπραγματεύσεις σχετικά με το πρωτόκολλο της εν λόγω σύμβασης, για τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση του EMEP

ότι οι διαπραγματεύσεις κατέληξαν στη θέσπιση του τελικού κειμένου πρωτοκόλλου καθώς και στον καθορισμό της κλίμακας κατανομής της χρηματοδότησης του EMEP

ότι, σύμφωνα με την εξουσιοδότηση που χορήγησε το Συμβούλιο στις 25 Σεπτεμβρίου 1984, το πρωτόκολλο υπογράφηκε από την Κοινότητα στις 28 Σεπτεμβρίου 1984, κατά τη δεύτερη συνεδρίαση του εκτελεστικού οργάνου της σύμβασης,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Το πρωτόκολλο στη σύμβαση του 1979 για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο αναφέρεται στη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση του προγράμματος συνεργασίας για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP), εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Το κείμενο του πρωτοκόλλου επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου προβαίνει στην κατάθεση της εγκριτικής πράξης, που προβλέπεται στο άρθρο 9 του πρωτοκόλλου.

Λουξεμβούργο, 12 Ιουνίου 1986.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

P. WINSEMIUS

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 321 της 13. 12. 1985, σ. 5.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 88 της 14. 4. 1986, σ. 109.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 171 της 27. 6. 1981, σ. 11.

(Μετάφραση)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

της συμβάσεως του 1979 για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο αφορά τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση του προγράμματος για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP)

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

υπενθυμίζοντας ότι η σύμβαση για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση (η οποία κατωτέρω καλείται «σύμβαση»), άρχισε να ισχύει στις 16 Μαρτίου 1983,

έχοντας συνείδηση της σπουδαιότητας που έχει το «συντονισμένο πρόγραμμα για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη» (καλούμενο εφεξής EMEP), το οποίο αναφέρεται στα άρθρα 9 και 10 της συμβάσεως,

έχοντας επίγνωση των θετικών αποτελεσμάτων που έχει μέχρι στιγμής αποδώσει η εφαρμογή του EMEP,

αναγνωρίζοντας ότι η εφαρμογή του EMEP ήταν μέχρι στιγμής δυνατή χάρη στα χρηματοδοτικά μέσα που παρέσχε το πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον (PNUE) και χάρη στις εθελοντικές εισφορές των κυβερνήσεων,

γνωρίζοντας ότι η εισφορά του PNUE θα συνεχίσει να καταβάλλεται μόνο μέχρι το τέλος του 1984 και ότι το ύψος της εισφοράς αυτής και των εθελοντικών εισφορών των κυβερνήσεων δεν καλύπτει εξ ολοκλήρου τις δαπάνες εφαρμογής του σχεδίου εργασίας του EMEP και ότι συνεπώς θα είναι αναγκαίο να θεσπισθούν διατάξεις που να εξασφαλίζουν τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση μετά το 1984,

εκτιμώντας την έκκληση την οποία απηύθυνε η Οικονομική Επιτροπή για την Ευρώπη, (OEE), στις κυβερνήσεις των κρατών μελών της OEE στο πλαίσιο της αποφάσεώς της Β (XXXVIII), με την οποία τους ζητεί να διαθέσουν αμέσως, σύμφωνα με τους όρους που θα καθορισθούν κατά την πρώτη συνεδρίαση του εκτελεστικού οργάνου της συμβάσεως, το οποίο στο εξής θα αναφέρεται ως «εκτελεστικό όργανο», τα κεφάλαια τα οποία αυτό θα χρειασθεί για τις δραστηριότητές του, και ιδίως εκείνες που σχετίζονται με τις εργασίες του EMEP,

σημειώνοντας ότι η σύμβαση δεν περιλαμβάνει διάταξη σχετικά με τη χρηματοδότηση του EMEP και ότι συνεπώς πρέπει να θεσπισθούν οι αναγκαίες σχετικές διατάξεις,

λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία στα οποία πρέπει να βασισθεί η κατάρτιση ενός επισήμου χρηματοδοτικού μέσου που να συμπληρώνει τη σύμβαση, και τα οποία αναφέρονται στις συστάσεις που θεσπίσθηκαν από το εκτελεστικό όργανο της συμβάσεως κατά την πρώτη του συνεδρίαση (7 έως 10 Ιουνίου 1983),

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:**Άρθρο 1****Ορισμοί**

Για τους σκοπούς του παρόντος πρωτοκόλλου:

1. Ως «μερίδιο ΟΗΕ» νοείται το μερίδιο ενός συμβαλλομένου μέρους κατά το εξεταζόμενο δημοσιονομικό έτος, σύμφωνα με την κλίμακα μεριδίων που έχει καταρτισθεί για την κατανομή των δαπανών του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.
2. Ως «δημοσιονομικό έτος» νοείται το δημοσιονομικό έτος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Οι εκφράσεις «ετήσια βάση» και «ετήσιες δαπάνες» πρέπει να ερμηνεύονται αναλόγως.
3. Ως «γενικό ταμείο ειδικής διαθέσεως χορηγήσεων» νοείται το γενικό ταμείο ειδικής διαθέσεως χορηγήσεων για τη χρηματοδότηση της εφαρμογής της συμβάσεως για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο δημιουργήθηκε από τη Γενική Γραμματεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.
4. Ως «γεωγραφική ζώνη δραστηριοτήτων του EMEP» νοείται η ζώνη η οποία υπόκειται σε συντονισμένη παρακολούθηση από τα διεθνή κέντρα του EMEP ⁽¹⁾.

Άρθρο 2**Χρηματοδότηση του EMEP**

Οι πόροι του EMEP καλύπτουν τις ετήσιες δαπάνες των διεθνών κέντρων τα οποία συνεργάζονται στα πλαίσια του EMEP και τα οποία συμμετέχουν στις δραστηριότητες που περιγράφονται στο πρόγραμμα εργασίας του διοικητικού οργάνου του EMEP.

Άρθρο 3**Εισφορές**

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, το EMEP χρηματοδοτείται μέσω υποχρεωτικών εισφορών οι οποίες συμπληρώνονται από εθελοντικές εισφορές. Οι ει-

(1) Τα διεθνή αυτά κέντρα είναι επί του παρόντος το κέντρο συντονισμού χημικών δραστηριοτήτων, ο κεντρικός μετεωρολογικός σταθμός ανατολικής Ευρώπης και ο κεντρικός μετεωρολογικός σταθμός δυτικής Ευρώπης.

σφορές μπορούν να καταβάλλονται σε μετατρέψιμο νόμισμα, σε μη μετατρέψιμο νόμισμα ή σε είδος.

2. Οι υποχρεωτικές εισφορές καταβάλλονται επί ετησίας βάσεως από όλα τα συμβαλλόμενα μέρη του παρόντος πρωτοκόλλου τα οποία βρίσκονται εντός της γεωγραφικής ζώνης δραστηριοτήτων του ΕΜΕΡ.

3. Εθελοντικές εισφορές δύνανται να καταβάλλουν τα συμβαλλόμενα και τα υπογράφοντα μέρη του παρόντος πρωτοκόλλου, ακόμη και αν το έδαφος τους βρίσκεται εκτός της γεωγραφικής ζώνης δραστηριοτήτων του ΕΜΕΡ καθώς και, κατόπιν συστάσεως του διοικητικού οργάνου του ΕΜΕΡ και υπό την επιφύλαξη εγκρίσεως του εκτελεστικού οργάνου, κάθε άλλη χώρα, οργανισμός ή ιδιώτης που επιθυμεί να συνεισφέρει στο πρόγραμμα εργασίας.

4. Οι ετήσιες δαπάνες που συνεπάγεται το πρόγραμμα εργασίας καλύπτονται από τις υποχρεωτικές εισφορές. Οι εισφορές σε χρήμα και σε είδος, όπως και οι εισφορές των χωρών που φιλοξενούν τα διεθνή κέντρα, καθορίζονται στο πρόγραμμα εργασίας. Οι εθελοντικές εισφορές δύνανται, κατόπιν συστάσεως του διοικητικού οργάνου και υπό την επιφύλαξη εγκρίσεως από το εκτελεστικό όργανο, να χρησιμοποιηθούν είτε για τη μείωση των υποχρεωτικών εισφορών είτε για τη χρηματοδότηση ειδικών δραστηριοτήτων που εντάσσονται στα πλαίσια του ΕΜΕΡ.

5. Οι χρηματικές εισφορές —υποχρεωτικές ή εθελοντικές— καταβάλλονται στο γενικό ταμείο ειδικής διαθέσεως χορηγήσεων.

Άρθρο 4

Κατανομή των δαπανών

1. Οι υποχρεωτικές εισφορές προσδιορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος του παρόντος πρωτοκόλλου.

2. Το εκτελεστικό όργανο θα χρειασθεί ενδεχομένως να προβεί σε αναθεώρηση του παραρτήματος:

α) αν ο ετήσιος προϋπολογισμός του ΕΜΕΡ αυξηθεί κατά διόμισυ φορές σε σχέση με τον ετήσιο προϋπολογισμό που εγκρίθηκε για το έτος κατά το οποίο άρχισε να ισχύει το παρόν πρωτόκολλο ή, αν είναι μεταγενέστερο, για το έτος κατά το οποίο επήλθε η τελευταία τροποποίηση του παραρτήματος

β) αν το εκτελεστικό όργανο ορίσει, κατόπιν συστάσεως του διοικητικού οργάνου, ένα νέο διεθνές κέντρο

γ) έξι χρόνια μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, ή, αν είναι μεταγενέστερο, έξι χρόνια μετά την τελευταία τροποποίηση του παραρτήματος.

3. Οι τροποποιήσεις του παραρτήματος θεσπίζονται με γενική συμφωνία από το εκτελεστικό όργανο.

Άρθρο 5

Ετήσιος προϋπολογισμός

Ο ετήσιος προϋπολογισμός του ΕΜΕΡ καταρτίζεται από το διοικητικό όργανο του ΕΜΕΡ και εγκρίνεται από το εκτελεστικό όργανο το αργότερο ένα χρόνο πριν από την έναρξη του αντίστοιχου δημοσιονομικού έτους.

Άρθρο 6

Τροποποίηση του πρωτοκόλλου

1. Όλα τα συμβαλλόμενα μέρη του παρόντος πρωτοκόλλου δύνανται να προτείνουν τροποποιήσεις του πρωτοκόλλου.

2. Το κείμενο των προτεινομένων τροποποιήσεων υποβάλλεται εγγράφως στον εκτελεστικό γραμματέα της οικονομική επιτροπής για την Ευρώπη, που το διαβιβάζει σε όλα τα συμβαλλόμενα μέρη του πρωτοκόλλου. Το εκτελεστικό όργανο εξετάζει τις προτεινόμενες τροποποιήσεις κατά την επόμενη ετήσια συνεδρίασή του, εφόσον οι προτάσεις αυτές έχουν διαβιβασθεί στα συμβαλλόμενα μέρη του πρωτοκόλλου από τον εκτελεστικό γραμματέα της οικονομικής επιτροπής για την Ευρώπη, τουλάχιστον πριν από ενενήντα ημέρες.

3. Οι τροποποιήσεις του παρόντος πρωτοκόλλου, εκτός από αυτές που αφορούν το παράρτημα, θεσπίζονται με γενική συμφωνία από τους αντιπροσώπους των συμβαλλόμενων του πρωτοκόλλου και αρχίζουν να ισχύουν για τα συμβαλλόμενα μέρη του πρωτοκόλλου τα οποία θα έχουν αποδεχθεί την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία τα δύο τρίτα αυτών των συμβαλλομένων μερών θα έχουν καταθέσει το έγγραφο αποδοχής τους στο θεματοφύλακα. Στη συνέχεια, η τροποποίηση αρχίζει να ισχύει για κάθε άλλο συμβαλλόμενο μέρος την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος θα καταθέσει το έγγραφο αποδοχής της τροποποίησης.

Άρθρο 7

Ρύθμιση διαφορών

Αν προκύψει διαφορά μεταξύ δύο ή περισσοτέρων συμβαλλομένων μερών του παρόντος πρωτοκόλλου, τόσο όσον αφορά την ερμηνεία όσο και την εφαρμογή του πρωτοκόλλου, τα εν λόγω μέρη αναζητούν λύση μέσω διαπραγματεύσεων ή οποιασδήποτε άλλης διαδικασίας ρυθμίσεως των διαφορών κοινής αποδοχής.

Άρθρο 8

Υπογραφή

1. Το παρόν πρωτόκολλο θα είναι ανοικτό προς υπογραφή από τα κράτη μέλη της οικονομικής επιτροπής για την Ευρώπη, τα κράτη που έχουν συμβουλευτική αρμοδιότητα στην οικονομική επιτροπή για την Ευρώπη, δυνάμει της παραγράφου 8 του ψηφίσματος 36 (IV), το οποίο θεσπίστηκε από το οικονομικό και κοινωνικό συμβούλιο στις 28 Μαρτίου 1947, και τους οργανισμούς περιφερειακής οικονο-

μικής ολοκλήρωσης, οι οποίοι δημιουργήθηκαν από τα κυρίαρχα κράτη μέλη της οικονομικής επιτροπής για την Ευρώπη και τα οποία είναι αρμόδια να διαπραγματεύονται, να συνάπτουν και να εφαρμόζουν διεθνείς συμφωνίες για θέματα που καλύπτονται από το παρόν πρωτόκολλο, υπό τον όρο ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη και οι οργανισμοί είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμβάσεως, στο γραφείο των Ηνωμένων Εθνών στη Γενεύη, από τις 28 Σεπτεμβρίου 1984 ως και τις 5 Οκτωβρίου 1984 και στη συνέχεια, στην έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη ως τις 4 Απριλίου 1985.

2. Για τα θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους, οι αναφερθέντες οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης δύνανται, εξ ιδίου ονόματος, να ασκούν τα δικαιώματα και να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που το παρόν πρωτόκολλο προβλέπει για τα κράτη μέλη τους. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη των οργανισμών αυτών δεν δύνανται να ασκούν μεμονωμένα τα δικαιώματα αυτά.

Άρθρο 9

Κύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Το παρόν πρωτόκολλο υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα υπογράφοντα μέρη.
2. Το παρόν πρωτόκολλο θα είναι ανοικτό για την προσχώρηση των κρατών και οργανισμών που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 από τις 5 Οκτωβρίου 1984.
3. Τα έγγραφα κυρώσεως, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών που ασκεί καθήκοντα θεματοφύλακα.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

1. Το παρόν πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατά την οποία:

- α) τα έγγραφα κυρώσεως, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα έχουν κατατεθεί από τουλάχιστον δέκα εννέα κράτη και οργανισμούς όπως αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, του βρίσκονται εντός της γεωγραφικής ζώνης των δραστηριοτήτων του EMEP, και
- β) το σύνολο των μεριδίων ΟΗΕ των εν λόγω κρατών και οργανισμών θα υπερβαίνει το σαράντα τοις εκατόν.

2. Για κάθε κράτος και οργανισμό, όπως αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, που κυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει το παρόν πρωτόκολλο ή που προσχωρεί στο πρωτόκολλο εφόσον πληρώθηκαν οι όροι έναρξεως ισχύος που αναφέρει η παραπάνω παράγραφος 1 α), το πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία το εν λόγω κράτος ή οργανισμός έχει καταθέσει το έγγραφο κυρώσεως, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

Άρθρο 11

Καταγγελία

1. Ανά πάσα στιγμή μετά τη λήξη, πενταετούς προθεσμίας από την ημερομηνία έναρξεως ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου για ένα συμβαλλόμενο μέρος, το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος δύναται να καταγγείλει το πρωτόκολλο με γραπτή κοινοποίηση προς το θεματοφύλακα. Η καταγγελία αυτή παράγει αποτελέσματα την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία παραλαβής της από τον θεματοφύλακα.
2. Οι χρηματοδοτικές υποχρεώσεις του μέρους το οποίο καταγγέλει το πρωτόκολλο παραμένουν αναλλοίωτες μέχρις ότου η καταγγελία αρχίσει να παράγει αποτελέσματα.

Άρθρο 12

Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο του παρόντος πρωτοκόλλου, του οποίου το αγγλικό, το γαλλικό και το ρωσικό κείμενο θεωρούνται εξίσου αυθεντικά, θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Εις πίστιν των ανωτέρω, οι υπογραμμένοι, δέοντος εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στη Γενεύη, την εικοστή ογδόη Σεπτεμβρίου χίλια εννεακόσια ογδόντα τέσσερα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

αναφερόμενο στο άρθρο 4 του πρωτοκόλλου της σύμβασης του 1979 για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο αφορά τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση του συντονισμένου προγράμματος για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP)

Οι υποχρεωτικές εισφορές για την κατανομή των δαπανών του συντονισμένου προγράμματος για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP) υπολογίζονται σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

	%
Αυστρία	1,59
Βουλγαρία	0,35
Ισπανία	3,54
Φινλανδία	1,07
Ουγγαρία	0,45
Ισλανδία	0,06
Λιχτενστάιν	0,02
Νορβηγία	1,13
Πολωνία	1,42
Πορτογαλία	0,30
Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας	2,74
ΣΣΔ της Λευκορωσίας	0,71
ΣΣΔ της Ουκρανίας	2,60
Ρουμανία	0,37
Άγιος Μαρίνος	0,02
Άγια Έδρα	0,02
Σουηδία	2,66
Ελβετία	2,26
Τσεχοσλοβακία	1,54
Τουρκία	0,60
ΕΣΣΔ	20,78
Γιουγκοσλαβία	0,60
Κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας:	
Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας	15,73
Βέλγιο	2,36
Δανία	1,38
Γαλλία	11,99
Ελλάς	1,00
Ιρλανδία	0,50
Ιταλία	6,89
Λουξεμβούργο	0,10
Κάτω Χώρες	3,28
Ηνωμένο Βασίλειο	8,61
Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα	3,33
Σύνολο	100,00

Η σειρά με την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη αναφέρονται στο παράρτημα, αναφέρεται ειδικά στο σύστημα κατανομής των δαπανών όπως αποφασίστηκε από το εκτελεστικό όργανο της σύμβασης. Κατά συνέπεια, η σειρά αυτή αποτελεί ένα ειδικό στοιχείο του πρωτοκόλλου για τη χρηματοδότηση του EMEP.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Ιουνίου 1986

σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία

(86/278/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 100 και 235,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι αντικείμενο της παρούσας οδηγίας είναι να ρυθμίσει τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία ώστε να αποφεύγονται επιβλαβείς επιπτώσεις στο έδαφος, τη βλάστηση, τα ζώα και τον άνθρωπο, ενθαρρύνοντας παράλληλα την ορθή της χρησιμοποίηση

ότι οι διαφορές μεταξύ των διατάξεων στα διάφορα κράτη μέλη σχετικά με τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία είναι δυνατό να έχουν επιπτώσεις στη λειτουργία της κοινής αγοράς· ότι επομένως πρέπει να γίνει στον τομέα αυτό η προσέγγιση των νομοθεσιών που προβλέπεται στο άρθρο 100 της συνθήκης

ότι η ιλύς καθαρισμού λυμάτων που χρησιμοποιείται στα πλαίσια της γεωργικής εκμετάλλευσης δεν καλύπτεται από την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1975 περί στερεών αποβλήτων ⁽⁴⁾

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην οδηγία 78/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 1978 περί των τοξικών και επικίνδυνων αποβλήτων ⁽⁵⁾, ισχύουν επίσης και για την ιλύ καθαρισμού λυμάτων στο μέτρο που αυτή περιέχει ή έχει μολυνθεί από ουσίες ή ύλες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της εν λόγω οδηγίας, ή φύση των οποίων είναι τέτοια ή οι οποίες παρουσιάζονται σε ποσότητες ή συγκεντρώσεις τέτοιες, που αποτελούν κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον

ότι πρέπει να προβλεφθεί ειδικό καθεστώς που να εγγυάται την προστασία του ανθρώπου, των ζώων, των φυτών και του περιβάλλοντος από τις επιβλαβείς επιπτώσεις της ανεξέλεγκτης χρησιμοποίησης της ιλύος

ότι η οδηγία αυτή αποσκοπεί εξάλλου στη θέσπιση ορισμένων πρώτων κοινοτικών μέτρων στα πλαίσια της προστασίας του εδάφους

ότι η ιλύς μπορεί να παρουσιάζει χρήσιμες από γεωπονικής πλευράς ιδιότητες και, συνεπώς, δικαιολογείται η ενθάρρυνση της αξιοποίησής της στη γεωργία υπό τον όρο ότι θα χρησιμοποιείται ορθά· ότι η χρήση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων δεν πρέπει να βλάπτει την ποιότητα του εδάφους και της γεωργικής παραγωγής

ότι ορισμένα βαρέα μέταλλα είναι τοξικά για τα φυτά και για τον άνθρωπο λόγω της παρουσίας τους στη συγκομιδή και ότι θα πρέπει να οριστούν υποχρεωτικές οριακές τιμές για τα στοιχεία αυτά στο έδαφος

ότι θα πρέπει να απαγορευτεί η χρησιμοποίηση της ιλύος όταν η συγκέντρωση αυτών των μετάλλων στο έδαφος υπερβαίνει τις οριακές αυτές τιμές

ότι, επιπλέον, πρέπει να αποφεύγεται υπέρβαση των οριακών αυτών τιμών λόγω της χρησιμοποίησης της ιλύος· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να περιορίζεται η προσθήκη βαρέων μετάλλων σε καλλιεργημένα εδάφη είτε με το να καθορίζονται κατ' έτος οι μέγιστες ποσότητες ιλύος που μπορούν να προστεθούν, φροντίζοντας ώστε η συγκέντρωση βαρέων μετάλλων στη χρησιμοποιούμενη ιλύ να μην υπερβαίνει τις οριακές τιμές, είτε με το να λαμβάνεται μέριμνα ώστε να τηρούνται οι οριακές τιμές για τις ποσότητες των βαρέων μετάλλων που μπορούν να προστεθούν στο έδαφος σε δεκαετή, κατά μέσον όρο, βάση

ότι η ιλύς πρέπει να υφίσταται επεξεργασία πριν χρησιμοποιηθεί στη γεωργία· ότι τα κράτη μέλη μπορούν πάντως να επιτρέπουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τη χρησιμοποίηση μη επεξεργασμένης ιλύος, χωρίς κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων, εφόσον εγχέεται ή παραχώνεται στο έδαφος

ότι μετά τη χρησιμοποίηση της ιλύος πρέπει να παρέλθει ορισμένο χρονικό διάστημα για τη χρησιμοποίηση των λειμώνων για βοσκή και τη συγκομιδή των ζωοτροφών ή ορισμένων καλλιεργειών που έρχονται συνήθως σε άμεση επαφή με το έδαφος και καταναλώνονται κανονικά σε νωπή κατάσταση· ότι η χρησιμοποίηση της ιλύος σε καλλιέργειες οπωροκηπευτικών κατά την περίοδο της βλάστη-

(1) ΕΕ αριθ. C 264 της 8. 10. 1982, σ. 3 και ΕΕ αριθ. C 154 της 14. 6. 1984, σ. 6.

(2) ΕΕ αριθ. C 77 της 19. 3. 1984, σ. 136.

(3) ΕΕ αριθ. C 90 της 5. 4. 1983, σ. 27.

(4) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39.

(5) ΕΕ αριθ. L 84 της 31. 3. 1978, σ. 43.

σης, εκτός από τις καλλιέργειες οπωροφόρων δένδρων, πρέπει να απαγορεύεται

ότι η χρησιμοποίηση της ιλύος πρέπει, σύμφωνα με τις οδηγίες 75/440/ΕΟΚ⁽¹⁾ και 80/68/ΕΟΚ⁽²⁾, να πραγματοποιείται υπό συνθήκες που να διασφαλίζουν την προστασία του εδάφους και των επιφανειακών και υπογείων υδάτων

ότι για να γίνει αυτό, είναι απαραίτητο να ελέγχεται η ποιότητα της ιλύος και του εδάφους όπου χρησιμοποιείται ιλύς και, συνεπώς, να πραγματοποιείται η ανάλυσή τους και ορισμένα αποτελέσματα να ανακοινώνονται στους χρήστες

ότι ορισμένες ουσιώδεις πληροφορίες πρέπει να συγκεντρώνονται για να εξασφαλιστεί καλύτερη γνώση της χρησιμοποίησης της ιλύος στη γεωργία· ότι οι πληροφορίες αυτές διαβιβάζονται στην Επιτροπή με τη μορφή περιοδικών εκθέσεων· ότι η Επιτροπή, με βάση τις εκθέσεις αυτές, θα κάνει, αν είναι απαραίτητο, προτάσεις για την εξασφάλιση μεγαλύτερης προστασίας του εδάφους και του περιβάλλοντος

ότι η ιλύς που προέρχεται από σταθμούς καθαρισμού μικρής δυναμικότητας οι οποίοι επεξεργάζονται κυρίως οικιακά λύματα, παρουσιάζουν μικρό κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου, των ζώων, των φυτών και του περιβάλλοντος, και ότι, συνεπώς, για την ιλύ αυτή είναι σκόπιμο να επιτραπεί εξαίρεση από ορισμένες υποχρεώσεις που προβλέπονται στον τομέα της ενημέρωσης και της ανάλυσης

ότι τα κράτη μέλη θα έπρεπε να μπορούν να θεσπίζουν αυστηρότερες διατάξεις από τις προβλεπόμενες από την παρούσα οδηγία· ότι οι διατάξεις αυτές θα έπρεπε να ανακοινώνονται στην Επιτροπή

ότι η τεχνολογική και επιστημονική πρόοδος είναι δυνατόν να καταστήσει αναγκαία την ταχεία προσαρμογή ορισμένων από τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην παρούσα οδηγία· ότι, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των αναγκαίων για το σκοπό αυτό μέτρων, πρέπει να προβλεφθεί μια διαδικασία, που να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής· ότι η συνεργασία αυτή πρέπει να γίνεται στα πλαίσια μιας επιτροπής για την προσαρμογή στην τεχνολογική και επιστημονική πρόοδο

ότι η συνθήκη δεν έχει προβλέψει όλες τις απαιτούμενες εξουσίες δράσης, εκτός από εκείνες του άρθρου 235,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να ρυθμίσει τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία ώστε να αποφεύγονται τυχόν επιβλαβείς επιπτώσεις στο έδαφος,

τη βλάστηση, τα ζώα και τον άνθρωπο, ενθαρρύνοντας παράλληλα την ορθή χρήση της.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «ιλύς»
- i) η ιλύς που προέρχεται από σταθμούς καθαρισμού που επεξεργάζονται τα οικιακά ή αστικά λύματα και από άλλους σταθμούς καθαρισμού που επεξεργάζονται λύματα των οποίων η σύνθεση είναι παρόμοια με τη σύνθεση των οικιακών και αστικών λυμάτων,
  - ii) η ιλύς που προέρχεται από σепτικούς βόθρους και άλλες παρόμοιες εγκαταστάσεις για την επεξεργασία των λυμάτων,
  - iii) η ιλύς που προέρχεται από σταθμούς καθαρισμού μη αναφερόμενους στα σημεία i) και ii)
- β) «επεξεργασμένη ιλύς»:
- Η ιλύς που έχει υποστεί βιολογική, χημική ή θερμική επεξεργασία, με μακροχρόνια αποθήκευση ή με οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη διαδικασία ώστε να μειωθεί σημαντικά η ικανότητά της προς ζύμωση και ο κίνδυνος για την υγεία που προκαλεί η χρησιμοποίησή της
- γ) «γεωργία»:
- Κάθε καλλιέργεια προς εμπορία και διατροφή, καθώς και για την κτηνοτροφία
- δ) «χρησιμοποίηση»:
- Η διασπορά της ιλύος επί του εδάφους ή οποιαδήποτε άλλη εφαρμογή της ιλύος επί και εντός του εδάφους.

Άρθρο 3

1. Η ιλύς που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο i), μπορεί να χρησιμοποιείται στη γεωργία μόνο σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
2. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 75/442/ΕΟΚ και 78/319/ΕΟΚ:
  - η ιλύς που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο ii), μπορεί να χρησιμοποιείται στη γεωργία με τη επιφύλαξη των όρων που το οικείο κράτος μέλος κρίνει αναγκαίους για την εξασφάλιση της προστασίας της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος,
  - η ιλύς που αναφέρεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο iii), μπορεί να χρησιμοποιείται στη γεωργία μόνον υπό την προϋπόθεση ότι η χρησιμοποίησή της ρυθμίζεται από το οικείο κράτος μέλος.

Άρθρο 4

Οι τιμές συγκέντρωσης βαρέων μετάλλων στα εδάφη τα οποία δέχονται την ιλύ, οι τιμές συγκέντρωσης βαρέων μετάλλων στην ιλύ και οι ανώτατες ετήσιες ποσότητες

(¹) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 26.

(²) ΕΕ αριθ. L 20 της 26. 1. 1980, σ. 43.

αυτών των βαρέων μετάλλων που μπορούν να εισάγονται στα προς καλλιέργεια εδάφη, περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I A, I B και I Γ.

Άρθρο 5

Με την επιφύλαξη του άρθρου 12:

1. Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη χρησιμοποίηση της ιλύος στις περιπτώσεις που η συγκέντρωση σε ένα ή περισσότερα βαρέα μέταλλα στο έδαφος υπερβαίνει τις οριακές τιμές που καθορίζουν σύμφωνα με το παράρτημα I A και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι δεν σημειώνεται υπέρβαση των οριακών αυτών τιμών λόγω της χρησιμοποίησης ιλύος.
2. Τα κράτη μέλη ρυθμίζουν τη χρησιμοποίηση της ιλύος κατά τρόπο ώστε η συσσώρευση βαρέων μετάλλων στο έδαφος να μην υπερβαίνει τις οριακές τιμές του αναφέρονται στο σημείο 1. Για το σκοπό αυτό, εφαρμόζουν μία από τις διαδικασίες που περιγράφονται στα στοιχεία α) και β) παρακάτω:
  - α) τα κράτη μέλη καθορίζουν τις ανώτατες ποσότητες της ιλύος, που εκφράζονται σε τόνους ξηράς ουσίας που μπορούν να προστίθενται στο έδαφος ανά μονάδα επιφάνειας και ανά έτος, τηρούμενων των οριακών τιμών συγκέντρωσης σε βαρέα μέταλλα της ιλύος που καθορίζουν σύμφωνα με το παράρτημα I B, ή
  - β) τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την τήρηση των οριακών τιμών των ποσοτήτων μετάλλων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I Γ, τα οποία προστίθενται στο έδαφος ανά μονάδα επιφάνειας και ανά μονάδα χρόνου.

Άρθρο 6

Με την επιφύλαξη του άρθρου 7:

- α) η ιλύς υφίσταται επεξεργασία πριν χρησιμοποιηθεί στη γεωργία. Τα κράτη μέλη μπορούν πάντως να επιτρέπουν, υπό προϋποθέσεις που εκείνα ορίζουν, τη χρησιμοποίηση μη επεξεργασμένης ιλύος εφόσον εγγέεται ή παραχώνεται στο έδαφος
- β) οι παραγωγοί ιλύος καθαρισμού λυμάτων παρέχουν σε τακτά διαστήματα στους χρήστες όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II A.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν τη χρήση ή την παράδοση ιλύος με σκοπό τη χρησιμοποίησή της σε:

- α) λειμώνες ή εκτάσεις καλλιέργειας ζωοτροφών, αν οι λειμώνες πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για βοσκή ή οι ζωοτροφές πρόκειται να συγκομιστούν πριν από την πάροδο ενός ορισμένου χρονικού διαστήματος. Αυτό το

χρονικό διάστημα, που καθορίζεται από τα κράτη μέλη λαμβανομένης υπόψη ιδίως της γεωγραφικής και κλιματολογικής τους κατάστασης, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι κατώτερο από τρεις εβδομάδες

- β) καλλιέργειες οπωροκηπευτικών κατά την περίοδο της βλάστησης, με εξαίρεση τις καλλιέργειες οπωροφόρων δένδρων
- γ) εδάφη που προορίζονται για καλλιέργειες οπωροκηπευτικών οι οποίες συνήθως βρίσκονται σε άμεση επαφή με το έδαφος και κανονικά καταναλίσκονται σε νωπή κατάσταση, για περίοδο δέκα μηνών πριν από τη συγκομιδή και κατά τη διάρκεια της συγκομιδής.

Άρθρο 8

Η χρησιμοποίηση ιλύος γίνεται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

- για τη χρησιμοποίηση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες θρέψης των φυτών και να μην υπάρχουν δυσμενείς επιπτώσεις στην ποιότητα του εδάφους και των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων,
- όταν χρησιμοποιείται ιλύς σε εδάφη με pH χαμηλότερο από 6, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την αυξημένη κινητικότητα των βαρέων μετάλλων και την ευκολότερη απορρόφησή τους από τα φυτά, και μειώνουν, κατά περίπτωση, τις οριακές τιμές που καθόρισαν σύμφωνα με το παράρτημα I A.

Άρθρο 9

Η ιλύς και το έδαφος στο οποίο χρησιμοποιείται, υποβάλλονται σε ανάλυση σύμφωνα με το διάγραμμα που αναφέρεται στα παραρτήματα II A και II B.

Οι μέθοδοι αναφοράς για τη δειγματοληψία και την ανάλυση περιλαμβάνονται στο παράρτημα II Γ.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τηρούνται βιβλία στα οποία να σημειώνονται:

- α) οι ποσότητες της παραγόμενης ιλύος και οι ποσότητες της ιλύος που παραδίδονται στη γεωργία
- β) η σύνθεση και τα χαρακτηριστικά της ιλύος όσον αφορά τις παραμέτρους που αναφέρονται στο παράρτημα II A
- γ) το είδος της πραγματοποιούμενης επεξεργασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο β)
- δ) τα ονόματα και οι διευθύνσεις των παραληπτών της ιλύος και οι τόποι όπου θα χρησιμοποιηθεί.

2. Αυτά τα βιβλία βρίσκονται στη διάθεση των αρμόδιων αρχών και χρησιμεύουν στη σύνταξη της συγκεντρωτικής έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 17.

3. Οι μέθοδοι επεξεργασίας και τα αποτελέσματα των αναλύσεων ανακοινώνονται στις αρμόδιες αρχές μετά από αίτησή τους.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις διατάξεις του άρθρου 6 στοιχείο β) και από το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και δ) και παράγραφος 2, την ιλύ που προέρχεται από σταθμούς καθαρισμού λυμάτων με ικανότητα επεξεργασίας κάτω των 300 χιλιογράμμων DBO₅ ημερησίως, που αντιστοιχούν σε ισοδύναμο πληθυσμού 5 000 κατοίκων και οι οποίοι προορίζονται κυρίως για την επεξεργασία λυμάτων οικιακής προέλευσης.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα, αν το απαιτούν οι συνθήκες, να θεσπίζουν αυστηρότερα μέτρα από αυτά που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

Κάθε παρόμοια απόφαση ανακοινώνεται αμέσως στην Επιτροπή, σύμφωνα με τις υπάρχουσες συμφωνίες.

Άρθρο 13

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15, η προσαρμογή στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο αφορά τις διατάξεις των παραρτημάτων της οδηγίας, εκτός από τις παραμέτρους και τις τιμές που αναφέρονται στα παραρτήματα I Α, I Β και I Γ, κάθε στοιχείο που μπορεί να επηρεάσει τον υπολογισμό αυτών των τιμών καθώς και τις προς ανάλυση παραμέτρους που αναφέρονται στα παραρτήματα II Α και II Β.

Άρθρο 14

1. Συνιστάται επιτροπή για την προσαρμογή στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, που ονομάζεται εφεξής «επιτροπή», η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και έχει πρόεδρο αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 15

1. Σε περίπτωση που γίνεται παραπομπή στη διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, η επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή γνωμοδοτεί επί του σχεδίου εντός προθεσμίας που ο πρόεδρος μπορεί να ορίζει ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η επιτροπή αποφασίζει με πλειοψηφία 54 ψήφων· οι ψήφοι των κρατών μελών σταθμίζονται κατά το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θεσπίζει να προβλεπόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα προβλεπόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή αν δεν δοθεί γνώμη, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει στο Συμβούλιο χωρίς αναβολή πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

γ) Αν το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει μετά πάροδο τριών μηνών από την παραλαβή της προτάσεως, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία εντός προθεσμίας τριών ετών από την κοινοποίησή της.

Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 17

Τα κράτη μέλη συντάσσουν κάθε τέσσερα χρόνια, και για πρώτη φορά πέντε χρόνια μετά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, συγκεντρωτική έκθεση για τη χρησιμοποίηση της ιλύος στη γεωργία, προσδιορίζοντας τις ποσότητες της χρησιμοποιούμενης ιλύος, τα κριτήρια που ακολουθήθηκαν και τις δυσκολίες που ανέκυψαν, και τη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, η οποία δημοσιεύει τις πληροφορίες που περιέχονται στην έκθεση αυτή. Ανάλογα με αυτή την έκθεση, η Επιτροπή υποβάλλει ενδεχομένως προτάσεις κατάλληλες για την εξασφάλιση αυξημένης προστασίας του εδάφους και του περιβάλλοντος.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 12 Ιουνίου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. WINSEMIUS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I A

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΒΑΡΕΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΣΤΟ ΕΔΑΦΟΣ

(mg/kg ξηράς ουσίας αντιπροσωπευτικού δείγματος του εδάφους με pH 6 έως 7, όπως ορίζεται στο παράρτημα II Γ)

Παράμετροι	Οριακές τιμές ⁽¹⁾
Κάδμιο	1 έως 3
Χαλκός ⁽²⁾	50 έως 140
Νικέλιο ⁽²⁾	30 έως 75
Μόλυβδος	50 έως 300
Ψευδάργυρος ⁽²⁾	150 έως 300
Υδράργυρος	1 έως 1,5
Χρώμιο ⁽³⁾	—

⁽¹⁾ Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την υπέρβαση των παραπάνω οριακών τιμών στην περίπτωση χρησιμοποίησης της ιλύος σε εδάφη τα οποία, κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, χρησιμοποιούνται για τη διάθεση της ιλύος αλλά στα οποία καλλιεργούνται προς εμπορία προϊόντα που προορίζονται αποκλειστικά για ζωοτροφές. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τον αριθμό και τα χαρακτηριστικά των εν λόγω τοποθεσιών. Μεριμνούν επίσης ώστε να μην προκύψει κανένας κίνδυνος για τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

⁽²⁾ Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την υπέρβαση των οριακών τιμών για τις παραμέτρους αυτές σε εδάφη των οποίων το pH είναι σταθερά ανώτερο του 7. Σε καμιά περίπτωση, οι ανώτατες επιτρεπόμενες συγκεντρώσεις αυτών των βαρέων μετάλλων δεν πρέπει να υπερβαίνουν κατά ποσοστό ανώτερο του 50 % τις παραπάνω τιμές. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε να μην προκύψει κανένας κίνδυνος για τον άνθρωπο και το περιβάλλον και ιδίως τα υπόγεια ύδατα.

⁽³⁾ Σε αυτή τη φάση δεν είναι δυνατό να καθοριστούν οριακές τιμές για το χρώμιο. Το Συμβούλιο θα καθορίσει τις οριακές αυτές τιμές αργότερα, με βάση προτάσεις που θα υποβάλει η Επιτροπή μέσα σε ένα χρόνο από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I B

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΒΑΡΕΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΣΤΗΝ ΙΛΥ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

(mg/kg ξηράς ουσίας)

Παράμετροι	Οριακές τιμές
Κάδμιο	20 έως 40
Χαλκός	1 000 έως 1 750
Νικέλιο	300 έως 400
Μόλυβδος	750 έως 1 200
Ψευδάργυρος	2 500 έως 4 000
Υδράργυρος	16 έως 25
Χρώμιο ⁽¹⁾	—

⁽¹⁾ Σε αυτή τη φάση δεν είναι δυνατό να καθοριστούν οριακές τιμές για το χρώμιο. Το Συμβούλιο θα καθορίσει τις οριακές αυτές τιμές αργότερα με βάση προτάσεις που θα υποβάλει η Επιτροπή μέσα σε ένα χρόνο από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I Γ

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ ΒΑΡΕΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΙΣΑΓΟΝΤΑΙ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ ΣΤΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΜΕΝΑ ΕΔΑΦΗ ΜΕ ΒΑΣΗ ΕΝΑ ΜΕΣΟ ΟΡΟ 10 ΕΤΩΝ

(kg/ha/έτος)

Παράμετροι	Οριακές τιμές ⁽¹⁾
Κάδμιο	0,15
Χαλκός	12
Νικέλιο	3
Μόλυβδος	15
Ψευδάργυρος	30
Υδράργυρος	0,1
Χρώμιο ⁽²⁾	—

⁽¹⁾ Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την υπέρβαση των παραπάνω οριακών τιμών στην περίπτωση χρησιμοποίησης της ιλύος σε εδάφη τα οποία, κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, χρησιμοποιούνται για τη διάθεση της ιλύος αλλά στα οποία καλλιεργούνται προς εμπορία προϊόντα που προορίζονται αποκλειστικά για ζωοτροφές. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τον αριθμό και τα χαρακτηριστικά των εν λόγω τοποθεσιών. Μεριμνούν επίσης ώστε να μην προκύψει κανένας κίνδυνος για τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

⁽²⁾ Σε αυτή τη φάση δεν είναι δυνατό να καθοριστούν οριακές τιμές για το χρώμιο. Το Συμβούλιο θα καθορίσει τις οριακές αυτές τιμές αργότερα με βάση προτάσεις που θα υποβάλει η Επιτροπή μέσα σε ένα χρόνο από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II Α

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΙΛΥΟΣ

- Γενικά, η ιλύς πρέπει να αναλύεται τουλάχιστον κάθε έξι μήνες. Εάν η ποιότητα των επεξεργασμένων λυμάτων μεταβάλλεται, η συχνότητα αυτών των αναλύσεων πρέπει να αυξάνεται. Αν τα αποτελέσματα των αναλύσεων δεν μεταβάλλονται σημαντικά κατά τη διάρκεια ενός έτους, η ιλύς πρέπει να αναλύεται τουλάχιστον κάθε δώδεκα μήνες.
- Στην περίπτωση ιλύος προερχόμενης από τους σταθμούς καθαρισμού του άρθρου 11, εάν η ανάλυσή της δεν έγινε εντός δώδεκα μηνών πριν από τη θέση σε εφαρμογή σε κάθε κράτος μέλος της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί οπωσδήποτε μία ανάλυση εντός δώδεκα μηνών μετά από αυτή τη θέση σε εφαρμογή, ή, ενδεχομένως, εντός εξαμήνου μετά την απόφαση με την οποία εγκρίνεται η χρήση στη γεωργία ιλύος προερχόμενης από τέτοιους σταθμούς. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν για τη συχνότητα των επομένων αναλύσεων βάσει των αποτελεσμάτων της πρώτης ανάλυσης, των ενδεχόμενων μεταβολών στη φύση των λυμάτων που έχουν υποστεί επεξεργασία καθώς και κάθε άλλου σχετικού στοιχείου.
- Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, πρέπει να εξετάζονται οι ακόλουθες παράμετροι:
  - ξηρά ουσία, οργανική ύλη,
  - pH,
  - άζωτο και φώσφορος,
  - κάδμιο, χαλκός, νικέλιο, μόλυβδος, ψευδάργυρος, υδράργυρος, χρώμιο.
- Τα κράτη μέλη αποφασίζουν για τη συχνότητα των αναλύσεων που πραγματοποιούνται για το χαλκό, τον ψευδάργυρο και το χρώμιο εάν έχει αποδειχθεί κατά τρόπο που να ικανοποιεί την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, ότι τα μέταλλα αυτά δεν υπάρχουν ή υπάρχουν σε αμελητέες ποσότητες στα λύματα που επεξεργάζεται ο σταθμός καθαρισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II Β**ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ**

1. Πριν από κάθε χρησιμοποίηση της ιλύος, εκτός από εκείνη που προέρχεται από τους σταθμούς καθαρισμού του άρθρου 11, τα κράτη μέλη πρέπει να βεβαιώνονται ότι η περιεκτικότητα του εδάφους σε βαρέα μέταλλα δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I Α. Για να επιτύχουν το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη αποφασίζουν τη διενέργεια αναλύσεων, λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία για τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του εδάφους και την ομοιογένειά του.
2. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν για τη συχνότητα των επομένων αναλύσεων λαμβάνοντας υπόψη την περιεκτικότητα του εδάφους σε μέταλλα πριν από τη χρησιμοποίηση ιλύος, την ποσότητα και τη σύνθεση της ιλύος που χρησιμοποιήθηκε καθώς και κάθε άλλο σχετικό στοιχείο.
3. Πρέπει να αναλύονται οι εξής παράμετροι:
  - pH,
  - κάδμιο, χαλκός, νικέλιο, μόλυβδος, ψευδάργυρος, υδράργυρος, χρώμιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II Γ**ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗΣ****1. Δειγματοληψία του εδάφους**

Τα προς ανάλυση αντιπροσωπευτικά δείγματα εδάφους παρασκευάζονται με ανάμειξη 25 πυρήνων γεωτρήσεων «καρώτων», που λαμβάνονται από έκταση μικρότερη ή ίση με 5 εκτάρια η οποία καλλιεργείται κατά τρόπο ομοιόμορφο.

Οι δειγματοληψίες πρέπει να γίνονται σε βάθος 25 cm εκτός αν το βάθος του καλλιεργήσιμου στρώματος είναι μικρότερο από το όριο αυτό, αλλά στην περίπτωση αυτή δεν θα πρέπει η δειγματοληψία να γίνει σε βάθος μικρότερο από 10 cm.

2. Δειγματοληψία της ιλύος

Η ιλύς υπόκειται σε δειγματοληψία μετά την επεξεργασία της, πριν παραδοθεί στους χρήστες και θα πρέπει να είναι αντιπροσωπευτική της παραγωγής της.

2. Μέθοδος ανάλυσης

Η ανάλυση των βαρέων μετάλλων πραγματοποιείται ύστερα από κατεργασία με ισχυρά οξέα. Η μέθοδος αναφοράς για την ανάλυση είναι η φασματομετρία ατομικής απορρόφησης. Το όριο ανίχνευσης για κάθε μέταλλο δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερο από το 10 % της αντίστοιχης οριακής τιμής.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Ιουνίου 1986

για την τροποποίηση της οδηγίας 84/631/ΕΟΚ για την επιτήρηση και τον έλεγχο εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας των διασυνοριακών μεταφορών επικίνδυνων αποβλήτων

(86/279/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 100 και 235,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι το πρόγραμμα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στον τομέα του περιβάλλοντος, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 22 Νοεμβρίου 1973 (4), ή συνέχιση και πραγματοποίηση του οποίου αποτέλεσαν αντικείμενο των ψηφισμάτων της 17ης Μαΐου 1977 (5) και της 7ης Φεβρουαρίου 1983 (6), προβλέπει κοινοτική δράση η οποία αποβλέπει στον έλεγχο της διάθεσης των επικίνδυνων αποβλήτων

ότι τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 78/319/ΕΟΚ (7), να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε η διάθεση των τοξικών και επικίνδυνων αποβλήτων να μη δημιουργεί κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία και βλάβες στο περιβάλλον

ότι, εξάλλου, για το σκοπό αυτό, η οδηγία 84/631/ΕΟΚ (8), οργανώνει την επιτήρηση και τον έλεγχο εντός της Κοινότητας των διασυνοριακών μεταφορών επικίνδυνων αποβλήτων

ότι, για την προστασία του περιβάλλοντος από τους κινδύνους που προκύπτουν από τα απόβλητα αυτά, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι κίνδυνοι ρύπανσης που ενδέχεται να δημιουργηθούν έξω από την Κοινότητα

ότι, κατά συνέπεια σε περίπτωση μεταφοράς αποβλήτων εκτός της Κοινότητας, ο κάτοχος, στα πλαίσια της κοινοποίησης για τη μεταφορά, θα πρέπει να παρέχει επαρκείς πληροφορίες όσον αφορά τη συγκατάθεση του τρίτου κρά-

τους προορισμού και ότι ο παραλήπτης των αποβλήτων θα πρέπει να διαθέτει την κατάλληλη τεχνική ικανότητα για τη διάθεση των αποβλήτων

ότι, εξάλλου, σε περίπτωση μεταφοράς των αποβλήτων έξω από την Κοινότητα, σύμφωνα με την ως τώρα εμπειρία, είναι προτιμότερο να είναι αρμόδιο το κράτος μέλος αποστολής για την έκδοση της απόδειξης παραλαβής της κοινοποίησης ή για την προβολή αντιρρήσεων για τη μεταφορά ότι, ωστόσο, σε ορισμένες ειδικές περιστάσεις, το δικαίωμα αυτό πρέπει να μπορεί να ασκείται από το τελευταίο κράτος μέλος διά του οποίου διαμετακομίζονται τα απόβλητα

ότι, για να ληφθούν υπόψη οι διάφορες αυτές απαιτήσεις, πρέπει να τροποποιηθεί η οδηγία 84/631/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα άρθρα 3, 4, 5, 7 και 17 της οδηγίας 84/631/ΕΟΚ αντικαθίστανται από τα ακόλουθα κείμενα:

«Άρθρο 3

1. Όταν ο κάτοχος των αποβλήτων προτίθεται να μεταφέρει ο ίδιος ή μέσω άλλου τα απόβλητα από ένα κράτος μέλος σε άλλο, ή να τα διαμετακομίσει μέσω ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών ή να τα μεταφέρει σε ένα κράτος μέλος από ένα τρίτο κράτος ή να μεταφέρει τα απόβλητα από ένα κράτος μέλος σε τρίτο κράτος, στέλνει κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που είναι αρμόδιο για την έκδοση της απόδειξης παραλαβής, και υποβάλλει αντίγραφο στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών και, κατά περίπτωση, στο τρίτο κράτος προορισμού ή/και το (τα) τρίτο(α) κράτος(η) διαμετακόμισης.

2. Η κοινοποίηση γίνεται μέσω ενός ενιαίου δελτίου αποστολής, καλουμένου στο εξής «δελτίο αποστολής», που συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 15 και το περιεχόμενο του οποίου περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι.

3. Στα πλαίσια αυτής της κοινοποίησης που αποστέλλεται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που είναι αρμόδιο για την έκδοση της απόδειξης παραλαβής, ο κάτοχος των αποβλήτων οφείλει να του παρέχει επαρκείς πληροφορίες, ειδικότερα σχετικά με:

(1) ΕΕ αριθ. C 284 της 7. 11. 1985, σ. 5.
 (2) ΕΕ αριθ. C 36 της 17. 2. 1986, σ. 197.
 (3) ΕΕ αριθ. C 354 της 31. 12. 1985, σ. 4.
 (4) ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973, σ. 3.
 (5) ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977, σ. 3.
 (6) ΕΕ αριθ. C 46 της 17. 2. 1983, σ. 1.
 (7) ΕΕ αριθ. L 84 της 31. 3. 1978, σ. 43.
 (8) ΕΕ αριθ. L 326 της 13. 12. 1984, σ. 31.

- την προέλευση και τη σύνθεση των αποβλήτων και τα στοιχεία του δημιουργού τους· στην περίπτωση αποβλήτων διαφόρων προελεύσεων, λεπτομερή κατάλογο των αποβλήτων και τα στοιχεία των αρχικών δημιουργών, όταν αυτά υπάρχουν,
- τις διατάξεις που προβλέπονται αναφορικά με τα δρομολόγια και την ασφάλιση για τις ζημιές εις βάρος τρίτων,
- τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν στον τομέα της ασφάλειας της μεταφοράς και, ιδίως, την τήρηση από μέρους του μεταφορέα των όρων που έχουν καθοριστεί από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για την εκτέλεση αυτής της μεταφοράς,
- την ύπαρξη σύμβασης με τον αποδέκτη των αποβλήτων, ο οποίος οφείλει να διαθέτει επαρκή τεχνική ικανότητα για τη διάθεση των εν λόγω αποβλήτων, υπό συνθήκες που δεν δημιουργούν κινδύνους ούτε για την ανθρώπινη υγεία ούτε για το περιβάλλον. Σε περίπτωση αποθήκευσης, επεξεργασίας ή εναπόθεσης των αποβλήτων ενός κράτους μέλους, ο αποδέκτης πρέπει επίσης να είναι κάτοχος άδειας σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 78/319/ΕΟΚ ή το άρθρο 6 της οδηγίας 76/403/ΕΟΚ.

4. Στην περίπτωση μεταφοράς αποβλήτων από ένα κράτος μέλος σε τρίτο κράτος, ο κάτοχος των αποβλήτων οφείλει να λαμβάνει τη σύμφωνη γνώμη του τρίτου κράτους προορισμού πριν ασκήσει τη διαδικασία κοινοποίησης που προβλέπει η παράγραφος 3. Η κοινοποίηση πρέπει να περιέχει επαρκείς πληροφορίες για τη συμφωνία αυτή.

Άρθρο 4

1. Διασυνοριακή μεταφορά μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο αφού οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) ή γ) δηλώσουν ότι παρέλαβαν την κοινοποίηση. Η απόδειξη παραλαβής καταχωρείται στο δελτίο αποστολής.
2. Η απόδειξη παραλαβής ή οποιαδήποτε αντίρρηση που εγείρεται σύμφωνα με την παράγραφο 3, πρέπει να διαβιβάζεται στον κάτοχο των αποβλήτων ένα μήνα το αργότερο μετά την παραλαβή της κοινοποίησης:
  - α) είτε από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού
  - β) είτε, σε περίπτωση μεταφοράς αποβλήτων από τρίτο κράτος που διαμετακομίζονται μέσα από την Κοινότητα για διάθεση εκτός της Κοινότητας, από τις αρμόδιες αρχές του τελευταίου κράτους μέλους από το οποίο διέρχεται η αποστολή αυτή
  - γ) είτε, σε περίπτωση μεταφοράς αποβλήτων από κράτος μέλος για διάθεση εκτός της Κοινότητας σε τρίτο κράτος, από τις αρμόδιες αρχές του κράτους

μέλους αποστολής, εκτός από την περίπτωση που προβλέπεται στο τελευταίο εδάφιο της παρούσας παραγράφου,

με αντίγραφο προς τον αποδέκτη των αποβλήτων και τις αρμόδιες αρχές των υπολοίπων ενδιαφερομένων κρατών μελών καθώς και, ενδεχομένως, στο τρίτο κράτος προορισμού και το (τα) τρίτο(α) κράτος(η) διαμετακόμισης.

Στην περίπτωση που τα απόβλητα θα διατεθούν σε ένα τρίτο κράτος το οποίο συνορεύει με το τελευταίο κράτος μέλος διαμετακόμισης, το τελευταίο αυτό κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να εκδώσει την απόδειξη παραλαβής ή να εγείρει αντιρρήσεις αντί του κράτους μέλους που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο γ). Το κράτος μέλος διαμετακόμισης που σκοπεύει να ασκήσει το δικαίωμα που του παρέχει το παρόν εδάφιο, οφείλει να το γνωστοποιήσει στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη. Δεν μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα αυτό εάν δεν παρέλθουν τρεις μήνες από τη γνωστοποίηση αυτή.

3. Οι αντιρρήσεις πρέπει να αιτιολογούνται με βάση τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις για την προστασία του περιβάλλοντος, της ασφάλειας και της δημόσιας τάξης ή για την προστασία της υγείας που είναι σύμφωνες με την παρούσα οδηγία ή με άλλες κοινοτικές πράξεις ή με σχετικές διεθνείς συμβάσεις που έχει συνάψει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πριν από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

4. Μόλις οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στην παράγραφο 2, κρίνουν ότι τα προβλήματα στα οποία βασίζονται οι αντιρρήσεις τους έχουν λυθεί, στέλνουν αμέσως απόδειξη παραλαβής στον κάτοχο των αποβλήτων με αντίγραφο στον αποδέκτη των αποβλήτων και τις αρμόδιες αρχές των υπολοίπων ενδιαφερομένων κρατών μελών, καθώς και, κατά περίπτωση, στο τρίτο κράτος προορισμού και στο(α) τρίτο(α) κράτος(η) διαμετακόμισης.

5. Η απόδειξη παραλαβής που διαβιβάζεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του αναφερομένου στην παράγραφο 2 προς τον κάτοχο των αποβλήτων, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δεν απαλλάσσει το δημιουργό των αποβλήτων αυτών ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο από τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τις ισχύουσες εθνικές και κοινοτικές διατάξεις.

6. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής και οι αρμόδιες αρχές του ή των κρατών μελών διαμετακόμισης, κατά περίπτωση, δικαιούνται μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την κοινοποίηση να θέσουν ενδεχομένως όρους σχετικά με τη μεταφορά των αποβλήτων από το εθνικό τους έδαφος. Οι όροι αυτοί, που πρέπει να γνωστοποιούνται στον κάτοχο των αποβλήτων, με αντίγραφο στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών, δεν μπορούν να είναι αυστηρότεροι από τους όρους που ισχύουν για παρόμοιες μεταφορές που πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου εντός του εν λόγω κράτους μέλους και πρέπει να βρίσκονται στα

πλαίσια των ισχυουσών συμφωνιών. Ο κάτοχος των αποβλήτων πρέπει να συμμορφώνεται με τους όρους αυτούς προκειμένου να πραγματοποιήσει τη μεταφορά.

Το αργότερο είκοσι ημέρες μετά την παραλαβή της κοινοποίησης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής μπορούν να εγείρουν αντιρρήσεις, εφόσον η μεταφορά των αποβλήτων επηρεάζει αρνητικά την εφαρμογή προγραμμάτων που έχουν καταρτιστεί σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας 78/319/ΕΟΚ ή το άρθρο 6 της οδηγίας 76/403/ΕΟΚ ή επειδή η μεταφορά είναι αντίθετη με υποχρεώσεις που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες για το θέμα αυτό, οι οποίες έχουν συναφθεί από το κράτος μέλος πριν από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας. Οι αντιρρήσεις αυτές διαβιβάζονται στον κάτοχο των αποβλήτων, με αντίγραφο στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

Άρθρο 5

1. Ο κάτοχος των αποβλήτων μπορεί να προσφύγει σε διαδικασία γενικής κοινοποίησης, όταν απόβλητα που παρουσιάζουν τα ίδια φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά αποστέλλονται τακτικά προς τον ίδιο αποδέκτη μέσω του ίδιου συνοριακού σταθμού εξόδου του κράτους μέλους αποστολής, μέσω του ίδιου συνοριακού σταθμού εισόδου του κράτους μέλους προορισμού και, σε περίπτωση διαμετακόμισης, μέσω των ιδίων συνοριακών σταθμών εισόδου και εξόδου του κράτους μέλους ή των κρατών μελών διαμετακόμισης.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και, ενδεχομένως, του κράτους μέλους ή των κρατών μελών διαμετακόμισης, μπορούν να εξαρτούν την έγκρισή τους για την εφαρμογή αυτής της διαδικασίας γενικής κοινοποίησης, από την παροχή ορισμένων πληροφοριών, όπως οι ακριβείς ποσότητες ή οι περιοδικοί κατάλογοι των αποβλήτων προς μεταφορά.

3. Στα πλαίσια μιας διαδικασίας γενικής κοινοποίησης, μία και μόνη απόδειξη παραλαβής κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 μπορεί να καλύπτει περισσότερες αποστολές αποβλήτων για μια περίοδο ενός έτους το πολύ.

4. Η γενική κοινοποίηση πρέπει να γίνεται μέσω του δελτίου αποστολής.

Άρθρο 7

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφος 4, όταν τα απόβλητα εξέρχονται από την Κοινότητα, προκειμένου να διατεθούν εκτός αυτής, οι τελωνειακές αρχές του τελευταίου κράτους μέλους μέσω του οποίου διέρχεται η αποστολή, διαβιβάζουν αντίγραφο του δελτίου αποστολής στις αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους, οι οποίες, στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), διαβιβάζουν επίσης αντίγραφο στις αρμόδιες αρχές του κρά-

τους μέλους αποστολής. Τα αντίγραφα αυτά διατηρούνται τουλάχιστον επί δύο χρόνια.

2. Επιπλέον, ο κάτοχος των αποβλήτων δηλώνει ή βεβαιώνει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) ή γ), το αργότερο έξι εβδομάδες αφότου τα απόβλητα εξήλθαν από την Κοινότητα, ότι τα απόβλητα έφθασαν στον προβλεπόμενο προορισμό τους και αναφέρει τον τελευταίο συνοριακό σταθμό της Κοινότητας μέσω του οποίου διήλθε η αποστολή.

Άρθρο 17

Απόβλητα (συμπεριλαμβανομένων ιδίως των αποβλήτων, των θραυσμάτων, της ιλύος, της τέφρας και των ρινισμάτων) μη σιδηρούχων μετάλλων τα οποία προορίζονται για επαναχρησιμοποίηση, αναγέννηση ή ανακύκλωση, βάσει σύμβασης που προβλέπει τις ενέργειες αυτές, δεν διέπονται από την παρούσα οδηγία, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) Ο κάτοχος πρέπει να δηλώνει στο ενιαίο έντυπο, το περιεχόμενο του οποίου προσδιορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ και το οποίο πρέπει να συνοδεύει τη μεταφορά, ότι τα υλικά αυτά προορίζονται για τις εν λόγω ενέργειες και είναι υποχρεωμένος να διαβιβάσει αντίγραφο του εγγράφου αυτού στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2
- β) ο αποδέκτης πρέπει να δηλώνει στο ίδιο έγγραφο, το οποίο διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους που αναφέρεται στο στοιχείο α), το αργότερο δεκαπέντε ημέρες μετά την παραλαβή των υλικών, ότι οι ενέργειες αυτές όντως θα πραγματοποιηθούν.»

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1987. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 12 Ιουνίου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. WINSEMIUS

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Ιουνίου 1986

σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ

(86/280/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 100 και 235,

την οδηγία 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 4ης Μαΐου 1976 περί της ρύπανσης του προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 6,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽³⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, προκειμένου να προστατευθεί το υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας από τη ρύπανση από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες, το άρθρο 3 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ θεσπίζει ένα καθεστώς προηγούμενων αδειών που καθορίζουν τα πρότυπα αποβολής για τις απορρίψεις των ουσιών οι οποίες αναφέρονται στον κατάλογο I του παραρτήματός της· ότι το άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας προβλέπει τον καθορισμό οριακών τιμών για τα πρότυπα αποβολής, καθώς και τον καθορισμό ποιοτικών στόχων για το υδάτινο περιβάλλον που προσβάλλεται από τις απορρίψεις των ουσιών αυτών·

ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις οριακές τιμές, εκτός από περιπτώσεις όπου μπορούν να ανατρέχουν στους ποιοτικούς στόχους·

ότι οι επικίνδυνες ουσίες στις οποίες αναφέρεται η παρούσα οδηγία επιλέχθηκαν κυρίως με βάση τα κριτήρια που δέχεται η οδηγία 76/464/ΕΟΚ·

ότι, εφόσον η ρύπανση που οφείλεται στις απορρίψεις των ουσιών αυτών στο υδάτινο περιβάλλον προκαλείται από ένα μεγάλο αριθμό βιομηχανιών, είναι απαραίτητο να καθοριστούν ειδικές οριακές τιμές για τις απορρίψεις, σε συνάρτηση με τον τύπο βιομηχανίας, και να καθοριστούν ποιοτικοί στόχοι για το υδάτινο περιβάλλον στο οποίο απορρίπτονται οι ουσίες αυτές·

ότι ο σκοπός των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων είναι η εξάλειψη της ρύπανσης στα διάφορα τμήματα του υδάτινου περιβάλλοντος που θα μπορούσαν να προσβληθούν από τις απορρίψεις των ουσιών αυτών·

ότι οι οριακές τιμές και οι ποιοτικοί στόχοι πρέπει να καθοριστούν με αυτή την προοπτική και όχι με πρόθεση να θεσπιστούν κανόνες σχετικά με την προστασία των καταναλωτών ή την εμπορία προϊόντων που προέρχονται από το υδάτινο περιβάλλον·

ότι, για να μπορέσουν τα κράτη να αποδεικνύουν την τήρηση των ποιοτικών στόχων, θα πρέπει να υποβάλλονται εκθέσεις στην Επιτροπή για κάθε επιλεγόμενο και επιτυγχάνόμενο ποιοτικό στόχο·

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να φροντίζουν ώστε τα μέτρα που λαμβάνονται κατ'εφαρμογή της παρούσας οδηγίας να μην οδηγούν σε μεγαλύτερη ρύπανση του εδάφους ή της ατμόσφαιρας·

ότι, εξάλλου, για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, πρέπει να προβλεφθεί η επιτήρηση από τα κράτη μέλη του υδάτινου περιβάλλοντος που προσβάλλεται από τις απορρίψεις των εξεταζόμενων ουσιών· ότι οι εξουσίες επιτήρησης δεν προβλέπονται από την οδηγία 76/464/ΕΟΚ· ότι επειδή οι ειδικές εξουσίες δράσης για το σκοπό αυτό δεν προβλέπονται από τη συνθήκη, πρέπει να γίνει προσφυγή στο άρθρο 235·

ότι, για ορισμένες σημαντικές πηγές ρύπανσης από τις ουσίες αυτές εκτός από τις πηγές απορρίψεων που υπάγονται στο καθεστώς των κοινοτικών οριακών τιμών ή των εθνικών προτύπων αποβολής, κρίνεται αναγκαίο να θεσπιστούν ειδικά προγράμματα για την εξάλειψη της ρύπανσης· ότι οι ειδικές εξουσίες δράσης για το σκοπό αυτό δεν προβλέπονται από την οδηγία 76/464/ΕΟΚ· ότι επειδή οι ειδικές εξουσίες δράσης για το σκοπό αυτό δεν προβλέπονται από τη συνθήκη, πρέπει να γίνει προσφυγή στο άρθρο 235·

ότι τα υπόγεια ύδατα αποτελούν αντικείμενο της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ ⁽⁵⁾ και μπορούν κατά συνέπεια να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας·

ότι, για να εφαρμοστεί αποτελεσματικά η παρούσα οδηγία, είναι σκόπιμο η Επιτροπή να διαβιβάζει στο Συμβούλιο, κάθε πέντε έτη, μία συγκριτική αξιολόγηση της εφαρμογής της από τα κράτη μέλη·

(1) ΕΕ αριθ. L 129 της 18. 5. 1976, σ. 23.

(2) ΕΕ αριθ. C 70 της 18. 3. 1985, σ. 15.

(3) ΕΕ αριθ. C 120 της 20. 5. 1986.

(4) ΕΕ αριθ. C 188 της 29. 7. 1985, σ. 19.

(5) ΕΕ αριθ. L 20 της 26. 1. 1980, σ. 43.

ότι η παρούσα οδηγία πρέπει να προσαρμοστεί και να συμπληρωθεί μετά από πρόταση της Επιτροπής, ανάλογα με την εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων όσον αφορά κυρίως την τοξικότητα, την ανθεκτικότητα και τη σώρευση των εξεταζομένων ουσιών στους ζώντες οργανισμούς και τα ιζήματα, ή σε περίπτωση που βελτιωθούν τα καλύτερα διαθέσιμα τεχνικά μέσα· ότι ενδείκνυται, για το σκοπό αυτό, να προβλεφθεί η συμπλήρωση της οδηγίας από διατάξεις σχετικά με άλλες επικίνδυνες ουσίες και η τροποποίηση του περιεχομένου των παραρτημάτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία:

- καθορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, τις οριακές τιμές των προτύπων αποβολής των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) για τις απορρίψεις που προέρχονται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις, κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο ε) της παρούσας οδηγίας,
- καθορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις ουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας για το υδάτινο περιβάλλον,
- καθορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, τις προθεσμίες που επιβάλλονται για την τήρηση των όρων οι οποίοι προβλέπονται από τις άδειες που χορηγούνται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών για τις υπάρχουσες απορρίψεις,
- καθορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, τις πρότυπες μεθόδους μέτρησης που επιτρέπουν τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας των απορρίψεων και του υδάτινου περιβάλλοντος σε ουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας,
- καθιερώνει, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, διαδικασία ελέγχου,
- επιβάλλει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών σε περίπτωση απορρίψεων που προσβάλλουν τα ύδατα περισσότερων του ενός κρατών μελών,
- επιβάλλει στα κράτη μέλη να καταρτίζουν προγράμματα για την αποφυγή ή την εξάλειψη της ρύπανσης που προέρχεται από τις πηγές που αναφέρονται στο άρθρο 5,
- προβλέπει, στο παράρτημα I, μια σειρά γενικών διατάξεων που ισχύουν για το σύνολο των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α), ιδιαίτερα όσον αφορά τις οριακές τιμές των προτύπων αποβολής (κεφάλαιο Α), τους ποιοτικούς στόχους (κεφάλαιο Β), τις πρότυπες μεθόδους μέτρησης (κεφάλαιο Γ),
- προβλέπει στο παράρτημα II μια σειρά ειδικών διατάξεων που ισχύουν για κάθε ουσία χωριστά, διασαφηνίζοντας και συμπληρώνοντας τα εν λόγω κεφάλαια.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται για τα ύδατα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 1 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, εξαιρουμένων των υπόγειων υδάτων.

Άρθρο 2

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «ουσίες»:
  - οι επικίνδυνες ουσίες, που ανήκουν στις οικογένειες και ομάδες ουσιών που περιέχονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ και αναγράφονται στο παράρτημα II της παρούσας οδηγίας.
- β) «οριακές τιμές»:
  - οι τιμές οι οποίες ορίζονται ανά ουσία που αναφέρεται στο στοιχείο α), και αναγράφονται στο κεφάλαιο Α του παραρτήματος II.
- γ) «ποιοτικοί στόχοι»:
  - οι απαιτήσεις οι οποίες ορίζονται ανά ουσία που αναφέρεται στο στοιχείο α), και αναγράφονται στο κεφάλαιο Β του παραρτήματος II.
- δ) «επεξεργασία των ουσιών»:
  - κάθε βιομηχανική μέθοδος που συνεπάγεται την παραγωγή, μετατροπή ή χρησιμοποίηση των ουσιών που αναφέρονται στο στοιχείο α), ή κάθε άλλη βιομηχανική μέθοδος που, από τη φύση της, απαιτεί την παρουσία των ουσιών αυτών.
- ε) «βιομηχανική εγκατάσταση»:
  - κάθε εγκατάσταση στην οποία πραγματοποιείται η επεξεργασία των ουσιών που αναφέρονται στο στοιχείο α) ή οποιασδήποτε άλλης ουσίας που περιέχει τις ουσίες που αναφέρονται στο στοιχείο α).
- στ) «υφισταμένη εγκατάσταση»:
  - κάθε βιομηχανική εγκατάσταση σε λειτουργία σε μια ημερομηνία που έπεται κατά δώδεκα μήνες της ημερομηνίας κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας, ή, ενδεχομένως, της ημερομηνίας κοινοποίησης τυχόν τροποποιητικής οδηγίας, που αφορά εγκατάσταση αυτού του είδους.
- ζ) «νέα εγκατάσταση»:
  - κάθε βιομηχανική εγκατάσταση που τίθεται σε λειτουργία περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας ή, ενδεχομένως, μετά την ημερομηνία κοινοποίησης τυχόν τροποποιητικής οδηγίας, που αφορά εγκατάσταση αυτού του είδους,
  - κάθε υφισταμένη βιομηχανική εγκατάσταση, της οποίας η ικανότητα επεξεργασίας ουσιών αυξήθηκε σημαντικά περισσότερο από δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας ή, ενδεχομένως, μετά την ημερομηνία κοινοποίησης τυχόν τροποποιητικής οδηγίας, που αφορά εγκατάσταση αυτού του είδους.

Άρθρο 3

1. Οι οριακές τιμές, οι προθεσμίες που καθορίστηκαν για την τήρηση αυτών των τιμών και η εφαρμοστέα διαδικασία επιτήρησης και ελέγχου των απορρίψεων παρατίθενται στα κεφάλαια Α των παραρτημάτων.

2. Οι οριακές τιμές ισχύουν κανονικά για τη θέση όπου τα αποβαλλόμενα ύδατα τα οποία περιέχουν τις ουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α), εξέρχονται από τη βιομηχανική εγκατάσταση.

Στην περίπτωση που θεωρηθεί αναγκαίο, για ορισμένες ουσίες, να προβλεφθούν άλλες θέσεις στις οποίες θα πρέπει να ισχύουν οι οριακές τιμές, οι θέσεις αυτές θα καθοριστούν στο παράρτημα II.

Αν τα αποβαλλόμενα ύδατα που περιέχουν τις ουσίες αυτές υφίστανται επεξεργασία έξω από τη βιομηχανική εγκατάσταση, σε εγκατάσταση επεξεργασίας που προορίζεται για τη διάθεσή τους, το κράτος μέλος μπορεί να επιτρέπει οι οριακές τιμές να ισχύουν για τη θέση όπου τα αποβαλλόμενα ύδατα εξέρχονται από την εγκατάσταση επεξεργασίας.

3. Οι άδειες που προβλέπονται από το άρθρο 3 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ πρέπει να περιέχουν διατάξεις εξίσου αυστηρές με τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στα κεφάλαια Α των παραρτημάτων, εκτός από την περίπτωση όπου ένα κράτος μέλος συμμορφώνεται με το άρθρο 6 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας, με βάση τα κεφάλαια Β των παραρτημάτων.

Οι άδειες αυτές επανεξετάζονται τουλάχιστον κάθε τέσσερα χρόνια.

4. Τα κράτη μέλη, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων τους που προκύπτουν από τις παραγράφους 1, 2 και 3, καθώς και από την οδηγία 76/464/ΕΟΚ, μπορούν να χορηγούν άδειες για νέες εγκαταστάσεις μόνο στην περίπτωση που οι εγκαταστάσεις αυτές εφαρμόζουν τα πρότυπα τα οποία αντιστοιχούν στα καλύτερα διαθέσιμα τεχνικά μέσα, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για την εξάλειψη της ρύπανσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας, ή για την πρόληψη στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

Το κράτος μέλος, πριν χορηγήσει οποιαδήποτε άδεια, όποια μέθοδο και αν έχει υιοθετήσει, εφόσον, για τεχνικούς λόγους, τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν αντιστοιχούν στα καλύτερα διαθέσιμα τεχνικά μέσα, αιτιολογεί αυτούς τους λόγους προς την Επιτροπή.

Η Επιτροπή διαβιβάζει αμέσως την αιτιολόγηση αυτή στα κράτη μέλη και απευθύνει, το συντομότερο δυνατό, σε όλα τα κράτη μέλη έκθεση με τη γνώμη της για την παρέκκλιση που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο. Αν είναι αναγκαίο, υποβάλλει ταυτόχρονα κατάλληλες προτάσεις στο Συμβούλιο.

5. Η πρότυπη αναλυτική μέθοδος η οποία χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της παρουσίας των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α), περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο Γ του παραρτήματος II. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν και άλλες μέθοδοι υπό τον όρο ότι τα όρια ανίχνευσης, η προσέγγιση και η ακρίβεια των μεθόδων αυτών είναι

τουλάχιστον εξίσου έγκυρα με τα προβλεπόμενα στο κεφάλαιο Γ του παραρτήματος II.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα που λαμβάνονται κατ'εφαρμογή της παρούσας οδηγίας να μην επιφέρουν σε άλλο περιβάλλον, ιδιαίτερα στο έδαφος και στην ατμόσφαιρα, αύξηση της ρύπανσης η οποία οφείλεται στις εν λόγω ουσίες.

Άρθρο 4

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την επιτήρηση του υδάτινου περιβάλλοντος που επηρεάζεται από τις απορρίψεις των βιομηχανικών εγκαταστάσεων και άλλων πηγών σημαντικών απορρίψεων.

Στην περίπτωση που οι απορρίψεις επηρεάζουν τα ύδατα περισσότερων του ενός κρατών μελών, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη συνεργάζονται με στόχο την εναρμόνιση των διαδικασιών επιτήρησης.

Άρθρο 5

1. Για τις ουσίες για τις οποίες γίνεται ειδική μνεία στο παράρτημα II, τα κράτη μέλη καθιερώνουν ειδικά προγράμματα, προκειμένου να αποφευχθεί ή να εξαλειφθεί η ρύπανση που προέρχεται από σημαντικές πηγές των ουσιών αυτών (συμπεριλαμβανομένων πολλαπλών και διάχυτων πηγών), εκτός από πηγές απορρίψεων που υπάγονται στο καθεστώς των κοινοτικών οριακών τιμών ή των εθνικών προτύπων αποβολής.

2. Τα προγράμματα αυτά περιλαμβάνουν κυρίως τα μέτρα και τις τεχνικές που είναι περισσότερο ενδεδειγμένες προκειμένου να εξασφαλιστεί η υποκατάσταση, η κατακράτηση ή/και η ανακύκλωση των ουσιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Τα ειδικά προγράμματα πρέπει να αρχίσουν να ισχύουν το αργότερο μετά πέντε έτη από την ημερομηνία κοινοποίησης της οδηγίας που αφορά ειδικά την εξεταζόμενη ουσία.

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή κάνει συγκριτική αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας από τα κράτη μέλη, με βάση τις πληροφορίες που τα κράτη μέλη της παρέχουν, σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ και ύστερα, από συγκεκριμένη αίτησή της για κάθε περίπτωση, ιδιαίτερα όσον αφορά:

- τις λεπτομέρειες σχετικά με τις άδειες που καθορίζουν τα πρότυπα αποβολής για τις απορρίψεις των ουσιών,
- την απογραφή των απορρίψεων των ουσιών στα ύδατα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2,
- την τήρηση των οριακών τιμών ή των ποιοτικών στόχων, που καθορίζονται στα κεφάλαια Α και Β του παραρτήματος II,

— τα αποτελέσματα της επιτήρησης, που αναφέρεται στο άρθρο 4, της περιοχής του υδάτινου περιβάλλοντος η οποία προσβάλλεται από τις απορρίψεις,

— τα ειδικά προγράμματα εξάλειψης που αναφέρονται στο άρθρο 5.

2. Κάθε πέντε έτη και για πρώτη φορά μετά τέσσερα έτη από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή διαβιβάζει στο Συμβούλιο τη συγκριτική αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Σε περίπτωση μεταβολής των επιστημονικών γνώσεων και κυρίως των σχετικών με την τοξικότητα, την ανθεκτικότητα και τη συσσώρευση των ουσιών που ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) στους ζώντες οργανισμούς και στα ιζήματα, ή σε περίπτωση βελτίωσης των καλύτερων διαθέσιμων τεχνικών μέσων, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο κατάλληλες προτάσεις προκειμένου να μεταβάλει επί το αυστηρότερο, αν είναι απαραίτητο, τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους ή να καθορίσει νέες οριακές τιμές και πρόσθετους ποιοτικούς στόχους.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1988. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία, αμέσως μετά τη θέσπισή τους.

Άρθρο 8

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 12 Ιουνίου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. WINSEMIUS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Το παρόν παράρτημα περιλαμβάνει τρία κεφάλαια, τα οποία περιέχουν γενικές διατάξεις που εφαρμόζονται στις ουσίες:

- κεφάλαιο Α: οριακές τιμές των προτύπων αποβολής,
- κεφάλαιο Β: ποιοτικοί στόχοι,
- κεφάλαιο Γ: πρότυπες μέθοδοι μέτρησης.

Οι γενικές διατάξεις διευκρινίζονται και συμπληρώνονται στο παράρτημα ΙΙ με μια σειρά ειδικών διατάξεων που θα ισχύουν για κάθε μια ουσία χωριστά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Οριακές τιμές, ημερομηνίες που καθορίζονται για την τήρησή τους και διαδικασίες επιτήρησης και ελέγχου των απορρίψεων

1. Οι οριακές τιμές και οι ημερομηνίες που καθορίζονται για την τήρησή τους για τους διάφορους τύπους των οικείων βιομηχανικών εγκαταστάσεων, περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ, στο κεφάλαιο Α.
2. Οι απορριπτόμενες ποσότητες ουσιών εκφράζονται σε συνάρτηση με την ποσότητα των ουσιών των παραγομένων, μετατρεπομένων ή χρησιμοποιούμενων από τη βιομηχανική εγκατάσταση κατά την ίδια περίοδο ή, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, σε συνάρτηση με μια άλλη χαρακτηριστική παράμετρο δραστηριότητας.
3. Όσον αφορά τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις οι οποίες απορρίπτουν ουσίες αναφερόμενες στο άρθρο 2 στοιχείο α) και δεν αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ κεφάλαιο Α, οι οριακές τιμές θα καθοριστούν σε μεταγενέστερο στάδιο από το Συμβούλιο, εφόσον χρειαστεί. Στο μεταξύ, τα κράτη μέλη καθορίζουν αυτόνομα, σύμφωνα με την οδηγία 76/464/ΕΟΚ, πρότυπα αποβολής για τις απορρίψεις των εν λόγω ουσιών. Τα πρότυπα αυτά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα καλύτερα διαθέσιμα τεχνικά μέσα και δεν πρέπει να είναι λιγότερο αυστηρά από την πλέον συγκρίσιμη προς αυτά οριακή τιμή που προβλέπεται στο παράρτημα ΙΙ κεφάλαιο Α.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται επίσης, όταν η βιομηχανική εγκατάσταση ασκεί και δραστηριότητες άλλες από εκείνες για τις οποίες έχουν καθοριστεί οι οριακές τιμές του παραρτήματος ΙΙ κεφάλαιο Α, αν από τις δραστηριότητες αυτές ενδέχεται να εκπηγάσουν απορρίψεις ουσιών που εμπίπτουν στον ορισμό του άρθρου 2, στοιχείο α).
4. Οι οριακές τιμές, εκφραζόμενες ως συγκεντρώσεις των οποίων δεν πρέπει, κατ' αρχήν, να σημειώνεται υπέρβαση, περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ κεφάλαιο Α, για τις συγκεκριμένες βιομηχανικές εγκαταστάσεις. Σε όλες τις περιπτώσεις, οι οριακές τιμές που εκφράζονται ως μέγιστες συγκεντρώσεις, εφόσον δεν είναι οι μόνες που ισχύουν, δεν μπορούν να υπερβαίνουν το λόγο των τιμών που εκφράζονται ως βάρος, προς την αναγκαία ποσότητα νερού ανά χαρακτηριστικό στοιχείο της δραστηριότητας που προκαλεί τη ρύπανση. Δεδομένου όπως ότι η συγκέντρωση των ουσιών αυτών στα λύματα εξαρτάται από τη συγκεκριμένη ποσότητα του νερού η οποία χρησιμοποιείται και η οποία ποικίλλει ανάλογα με τις χρησιμοποιούμενες μεθόδους και τις εκάστοτε βιομηχανικές εγκαταστάσεις, πρέπει να τηρούνται σε όλες τις περιπτώσεις οι οριακές τιμές οι εκπεφρασμένες ως βάρος των απορριπτομένων ουσιών σε συνάρτηση με τις χαρακτηριστικές παραμέτρους της δραστηριότητας, οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ κεφάλαιο Α.
5. Προκειμένου να ελέγχεται κατά πόσον οι απορρίψεις των ουσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α), ανταποκρίνονται στα πρότυπα αποβολής, πρέπει να θεσπιστεί διαδικασία ελέγχου.

Η διαδικασία αυτή πρέπει να προβλέπει τη λήψη και την ανάλυση δειγμάτων, τη μέτρηση της παροχής των απορρίψεων και της ποσότητας των υφισταμένων επεξεργασία ουσιών, και ενδεχομένως, τη μέτρηση των χαρακτηριστικών παραμέτρων της δραστηριότητας που προκαλεί τη ρύπανση, οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ κεφάλαιο Α.

Ιδιαίτερα, στην περίπτωση που είναι αδύνατο να προσδιοριστεί η ποσότητα των ουσιών οι οποίες υφίστανται επεξεργασία, η διαδικασία ελέγχου μπορεί να στηρίζεται στην ποσότητα ουσιών που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σύμφωνα με την παραγωγική ικανότητα στην οποία βασίζεται η άδεια.
6. Ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα της απόρριψης συλλέγεται επί ένα εικοσιτετράωρο. Η ποσότητα της ουσίας που απορρίπτεται κατά τη διάρκεια ενός μηνός υπολογίζεται βάσει των ποσοτήτων των ουσιών που απορρίπτονται καθημερινά.

Πάντως, στο παράρτημα II μπορεί να καθορίζεται, για τις απορρίψεις ορισμένων ουσιών, ένα ποσοτικό όριο κάτω από το οποίο τα κράτη μέλη να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν απλουστευμένη διαδικασία ελέγχου.

7. Η δειγματοληψία και η μέτρηση της παροχής που προβλέπονται παραπάνω στην παράγραφο 5, γίνονται κανονικά στη θέση όπου ισχύουν οι οριακές τιμές σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

Πάντως, εάν είναι αναγκαίο, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι μετρήσεις θα πληρούν τις απαιτήσεις των παραρτημάτων, κεφάλαια Γ, το κράτος μέλος μπορεί να επιτρέπει αυτή η δειγματοληψία και η μέτρηση της παροχής να πραγματοποιούνται σε άλλη θέση που θα βρίσκεται πριν από τη θέση για την οποία ισχύουν οι οριακές τιμές, με τον όρο:

- ότι λαμβάνονται υπόψη για τις μετρήσεις αυτές όλα τα ύδατα που προέρχονται από την εγκατάσταση που μπορεί να έχουν υποστεί ρύπανση από την ουσία για την οποία πρόκειται,
- ότι τακτικοί έλεγχοι αποδεικνύουν ότι οι μετρήσεις είναι πράγματι αντιπροσωπευτικές των ποσοτήτων οι οποίες απορρίπτονται στη θέση που ισχύουν οι οριακές τιμές ή δίνουν πάντοτε υψηλότερες τιμές από ό,τι η θέση αυτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Ποιοτικοί στόχοι, ημερομηνίες που καθορίζονται για την τήρησή τους και διαδικασία επιτήρησης και ελέγχου των ποιοτικών στόχων

1. Για τα κράτη μέλη που προσφεύγουν στην εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, τα πρότυπα αποβολής τα οποία τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν και να εφαρμόσουν σύμφωνα με το άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας καθορίζονται κατά τρόπον ώστε να τηρούνται ο(οι) κατάλληλος(οι) ποιοτικός(οι) στόχος(οι) από αυτούς που καθορίζονται δυνάμει των κατωτέρω παραγράφων 2 και 3 στη γεωγραφική περιοχή που θίγεται από απορρίψεις ουσιών οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α). Η αρμόδια αρχή προσδιορίζει την εκάστοτε θιγόμενη περιοχή και επιλέγει μεταξύ των ποιοτικών στόχων που καθορίζονται δυνάμει των κατωτέρω παραγράφων 2 και 3, τον ή τους ποιοτικούς στόχους που κρίνει κατάλληλους, ανάλογα με τον προορισμό της θιγόμενης γεωγραφικής περιοχής, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η εξάλειψη κάθε ρύπανσης.
2. Προκειμένου να εξαλειφθεί η ρύπανση, όπως αυτή ορίζεται στην οδηγία 76/464/ΕΟΚ και κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 της εν λόγω οδηγίας, οι ποιοτικοί στόχοι και οι ημερομηνίες που καθορίζονται για την τήρησή τους, προσδιορίζονται στο παράρτημα II κεφάλαιο Β.
3. Εκτός ειδικών αντιθέτων διατάξεων, περιλαμβανομένων στο παράρτημα II κεφάλαιο Β, όλες οι συγκεντρώσεις που αναφέρονται ως ποιοτικοί στόχοι αναφέρονται στον αριθμητικό μέσο όρο των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται κατά τη διάρκεια ενός έτους.
4. Όταν στα ύδατα μιας περιοχής ισχύουν περισσότεροι του ενός ποιοτικοί στόχοι, η ποιότητα των υδάτων πρέπει να ανταποκρίνεται σε καθένα από τους στόχους αυτούς.
5. Για κάθε άδεια που χορηγείται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η αρμόδια αρχή καθορίζει τις προδιαγραφές, τις λεπτομέρειες επιτήρησης και τις ημερομηνίες που καθορίζονται για την τήρηση του ή των εν λόγω ποιοτικών στόχων.
6. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, για κάθε επιλεγέντα και ισχύοντα ποιοτικό στόχο, το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με:
  - τις θέσεις απόρριψης και τα μέσα διασποράς,
  - τη γεωγραφική περιοχή στην οποία εφαρμόζεται ο ποιοτικός στόχος,
  - τη θέση των σημείων δειγματοληψίας,
  - τη συχνότητα της δειγματοληψίας,
  - τις μεθόδους δειγματοληψίας και μέτρησης,
  - τα λαμβανόμενα αποτελέσματα.
7. Οι δειγματοληψίες πρέπει να πραγματοποιούνται σε θέση που να είναι αρκετά κοντινή προς τη θέση απόρριψης, ώστε τα δείγματα να είναι αντιπροσωπευτικά της ποιότητας του υδάτινου περιβάλλοντος στην περιοχή του προσβάλλεται από τις απορρίψεις, και η συχνότητα δειγματοληψίας πρέπει να είναι ικανή να επισημάνει τις ενδεχόμενες μεταβολές του υδάτινου περιβάλλοντος, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τις φυσικές διακυμάνσεις των υδρολογικών συνθηκών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Πρότυπες μέθοδοι μέτρησης και όριο ανίχνευσης

1. Στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται οι ορισμοί που περιλαμβάνονται στην οδηγία 79/869/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Οκτωβρίου 1979 περί των μεθόδων μετρήσεως και περί της συχνότητας των δειγματοληψιών και της αναλύσεως των επιφανειακών υδάτων τα οποία προορίζονται για την παραγωγή ποσίμου ύδατος στα κράτη μέλη ⁽¹⁾.
2. Οι πρότυπες μέθοδοι μέτρησης για τον προσδιορισμό της συγκέντρωσης των αναφερομένων ουσιών, καθώς και το όριο ανίχνευσης ανά συγκεκριμένο χώρο, καθορίζονται στο παράρτημα II κεφάλαιο Γ.
3. Το όριο ανίχνευσης, η προσέγγιση και η ακρίβεια της μεθόδου καθορίζονται ανά ουσία στο παράρτημα II κεφάλαιο Γ.
4. Η μέτρηση της παροχής των λυμάτων πρέπει να πραγματοποιείται με ακρίβεια περίπου $\pm 20\%$.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 271 της 29. 10. 1979. σ. 44.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ**ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

1. Σχετικά με τον τετραχλωράνθρακα
2. Σχετικά με το DDT
3. Σχετικά με την πενταχλωροφαινόλη

Η αρίθμηση των ουσιών οι οποίες αναφέρονται στο παρόν παράρτημα αντιστοιχεί προς την αρίθμηση του καταλόγου των 129 ουσιών που περιλαμβάνονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο της 22ας Ιουνίου 1982 ⁽¹⁾.

Οι ουσίες που θα ενταχθούν αργότερα στο παρόν παράρτημα και δεν περιλαμβάνονται στον παραπάνω κατάλογο, θα αριθμηθούν κατά τη χρονολογική σειρά της ένταξής τους, αρχίζοντας από τον αριθμό 130.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 176 της 14. 7. 1982, σ. 3.

I. Ειδικές διατάξεις σχετικά με τον τετραχλωράνθρακα (αριθ. 13) ⁽¹⁾

CAS — 56-23-5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Το άρθρο 5 εφαρμόζεται ιδίως στη χρησιμοποίηση του τετραχλωράνθρακα στα βιομηχανικά πλυντήρια.

⁽²⁾ Αριθμός CAS (Chemical Abstract Service).

Κεφάλαιο Α (13): Οριακές τιμές των προτύπων αποβολής

Τύπος βιομηχανικών εγκαταστάσεων (¹) (²)	Τύπος μέσης τιμής	Οριακές τιμές εκφραζόμενες σε (³)		Θα τηρούνται από την
		βάρος	συγκέντρωση	
1. Παραγωγή τετραχλωράνθρακα με υπερχλωρίωση	Μήνας	α) μέθοδος με πλύσιμο: 40 g CCl ₄ ανά τόνο συνολικής παραγωγικής ικανότητας CCl ₄ και υπερχλωραιθυλενίου	1,5 mg/l	} 1. 1. 1988
		β) μέθοδος χωρίς πλύσιμο: 2,5 g/τόνο	1,5 mg/l	
	Ημέρα	α) μέθοδος με πλύσιμο: 80 g/τόνο	3 mg/l	
		β) μέθοδος χωρίς πλύσιμο: 5 g/τόνο	3 mg/l	
2. Παραγωγή χλωρομεθανίου με χλωρίωση του μεθανίου (συμπεριλαμβανομένης και της χλωρόλυσης με υψηλή πίεση) και από μεθανόλη	Μήνας	10 g CCl ₄ ανά τόνο συνολικής παραγωγικής ικανότητας χλωρομεθανίων	1,5 mg/l	} 1. 1. 1988
	Ημέρα	20 g/τόνο	3 mg/l	
3. Παραγωγή χλωροφθορωδρογονάνθρακα (⁴)	Μήνας	—	—	—
	Ημέρα	—	—	—

(¹) Από τις αναφερόμενες βιομηχανικές εγκαταστάσεις, στο παράρτημα I κεφάλαιο Α σημείο 3, μνεία γίνεται, ιδίως, για την περίπτωση του τετραχλωράνθρακα, στις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν το CCl₄ ως διαλύτη.

(²) Μπορεί να θεσπιστεί απλουστευμένη διαδικασία ελέγχου εάν οι ετήσιες απορρίψεις δεν υπερβαίνουν τα 30 kg ανά έτος.

(³) Λαμβάνοντας υπόψη την πτητικότητα του τετραχλωράνθρακα και προκειμένου να εξασφαλίζεται η τήρηση του άρθρου 3 παράγραφος 6, εφόσον χρησιμοποιείται μέθοδος που συνεπάγεται την ανάδευση στον ατμοσφαιρικό αέρα λυμάτων που περιέχουν τετραχλωράνθρακα τα κράτη μέλη απαιτούν να τηρούνται οι οριακές τιμές προς τα ανάντη των αντίστοιχων εγκαταστάσεων και μεριμνούν να λαμβάνονται πλήρως υπόψη όλα τα ύδατα που ενδέχεται να έχουν ρυπανθεί.

(⁴) Προς το παρόν είναι αδύνατο να καθοριστούν οριακές τιμές για τον τομέα αυτό. Το Συμβούλιο θα τις θεσπίσει στο μέλλον κατόπιν προτάσεων της Επιτροπής.

Κεφάλαιο Β (13): Ποιοτικοί στόχοι (¹)

Περιβάλλον	Ποιοτικοί στόχοι	Μονάδα μέτρησης	Θα τηρούνται από την
Εσωτερικά ύδατα επιφανείας Ύδατα εκβολών Εσωτερικά ύδατα ακτών εκτός από τα ύδατα εκβολών Θαλάσσια χωρικά ύδατα	12	μg/l CCl ₄	1. 1. 1988

(¹) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, όταν αποδεικνύεται ότι καμμία δυσκολία δεν παρουσιάζεται σχετικά με την τήρηση και τη σταθερή διατήρηση του προαναφερόμενου ποιοτικού στόχου, μπορεί να θεσπιστεί απλουστευμένη διαδικασία ελέγχου.

Κεφάλαιο Γ (13): Πρότυπη μέθοδος μέτρησης

1. Ως πρότυπη μέθοδος μέτρησης για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας των λυμάτων και των υδάτων σε τετραχλωράνθρακα, χρησιμοποιείται η χρωματογραφία αέριας φάσης.

Ένας ευαίσθητος ανιχνευτής πρέπει να χρησιμοποιείται όταν η συγκέντρωση είναι κατώτερη από 0,5 mg/l και, στην περίπτωση αυτή, το όριο προσδιορισμού ⁽¹⁾ ανέρχεται σε 0,1 μg/l. Για συγκέντρωση μεγαλύτερη του 0,5 mg/l είναι κατάλληλο ένα όριο προσδιορισμού ⁽¹⁾ 0,1 mg/l.

2. Η προσέγγιση και η ακρίβεια της μεθόδου πρέπει να ανέρχονται σε $\pm 50\%$ προκειμένου για συγκέντρωση αντίστοιχη προς το διπλάσιο του ορίου προσδιορισμού ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ως όριο προσδιορισμού ²g μιας δεδομένης ουσίας νοείται η μικρότερη ποσότητα που είναι δυνατό να προσδιοριστεί ποσοτικά μέσα σε ένα δείγμα έτσι ώστε, με βάση τη δεδομένη μέθοδο εργασίας, να μη θεωρείται μηδενική.

II. Ειδικές διατάξεις σχετικά με το DDT (αριθ. 46) ⁽¹⁾ ⁽²⁾CAS — 50-29-3 ⁽³⁾

STANDSTILL: Η συγκέντρωση στα ύδατα, τα ιζήματα ή/και τα μαλάκια ή/και τα καρκινοειδή ή/και τα ψάρια δεν πρέπει να αυξάνει σημαντικά με την πάροδο του χρόνου.

- ⁽¹⁾ Το άθροισμα των ισομερών 1.1.1.-τριχλωρο-2.2.δισ (π-χλωροφαινυλ) αιθάνιο, 1.1.1.-τριχλωρο-2- (ο-χλωροφαινυλ)-2-(π-χλωροφαινυλ) αιθάνιο, 1.1. διχλωρο-2.2-δισ (π-χλωροφαινυλ) αιθυλένιο, και 1.1. διχλωρο-2.2-δισ (π-χλωροφαινυλ) αιθάνιο.
- ⁽²⁾ Το άρθρο 5 εφαρμόζεται στο DDT εφόσον εντοπιστούν άλλες πηγές ρύπανσης εκτός από αυτές που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα.
- ⁽³⁾ Αριθμός CAS (Chemical Abstract Service).

Κεφάλαιο Α (46): Οριακές τιμές των προτύπων αποβολής ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Τύπος βιομηχανικών εγκαταστάσεων ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Τύπος μέσης τιμής	Οριακές τιμές εκφραζόμενες σε		Θα τηρούνται από την
		g/T παραγόμενων, επεξεργαζόμενων ή χρησιμοποιούμενων ουσιών	mg/l απόβλητου ύδατος	
Παραγωγή του DDT συμπεριλαμβανόμενης και της μεταποίησης του DDT στην ίδια τοποθεσία	μήνας	8	0,7	1. 1. 1988
	ημέρα	16	1,3	1. 1. 1988
	μήνας	4	0,2	1. 1. 1991
	ημέρα	8	0,4	1. 1. 1991

- ⁽¹⁾ Όσον αφορά τις νέες εγκαταστάσεις, τα καλύτερα διαθέσιμα τεχνικά μέσα θα πρέπει ήδη να επιτρέπουν να προβλεφθούν, στην περίπτωση του DDT, πρότυπα αποβολής κατώτερα του 1 g/t παραγόμενων ουσιών.
- ⁽²⁾ Με βάση την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας, υποβάλλει εγκαίρως στο Συμβούλιο, προτάσεις για τον καθορισμό πλέον περιοριστικών οριακών τιμών προκειμένου να ισχύσουν για το 1994.
- ⁽³⁾ Μεταξύ των βιομηχανικών εγκαταστάσεων που αναφέρονται στο παράρτημα I κεφάλαιο Α σημείο 3, μνεία γίνεται, ιδίως για τις εγκαταστάσεις που μεταποιούν το DDT εκτός του τόπου παραγωγής και στον τομέα της παραγωγής του dicofol.
- ⁽⁴⁾ Μπορεί να θεσπιστεί απλουστευμένη διαδικασία ελέγχου, αν οι ετήσιες απορρίψεις δεν υπερβαίνουν το 1 kg ανά έτος.

Κεφάλαιο Β (46): Ποιοτικοί στόχοι

Περιβάλλον	Ποιοτικοί στόχοι	Μονάδα μέτρησης	Θα τηρούνται από την
Εσωτερικά επιφανειακά ύδατα	10 για το ισομερές π.π. (παραπάρα) DDT	μg/l	1. 1. 1988
Ύδατα εκβολών			
Εσωτερικά παράκτια ύδατα εκτός από τα ύδατα εκβολών	25 για το ολικό DDT		
Θαλάσσια χωρικά ύδατα			

Κεφάλαιο Γ (46): Πρότυπη μέθοδος μέτρησης

- Ως πρότυπη μέθοδος μέτρησης για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας των λυμάτων και των υδάτων σε DDT χρησιμοποιείται η χρωματογραφία αέριας φάσης με ανίχνευση μέσω δέσμησης ηλεκτρονίων ύστερα από εκχύλιση με κατάλληλο διαλύτη. Το όριο προσδιορισμού ⁽¹⁾ για το ολικό DDT ανέρχεται, ανάλογα με τον αριθμό των περιλαμβανομένων στο δείγμα παρασιτικών ουσιών σε περίπου 4 μg/l για τα ύδατα και σε 1 μg/l για τα λύματα.
- Ως πρότυπη μέθοδος για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε DDT των ιζημάτων και οργανισμών χρησιμοποιείται η χρωματογραφία αέριας φάσης με ανίχνευση μέσω δέσμησης ηλεκτρονίων ύστερα από κατάλληλη προετοιμασία του δείγματος. Το όριο προσδιορισμού ⁽¹⁾ ανέρχεται σε 1 μg/kg.
- Η προσέγγιση και η ακρίβεια της μεθόδου πρέπει να ανέρχονται σε ± 50 % προκειμένου για συγκέντρωση αντίστοιχη προς το διπλάσιο του ορίου προσδιορισμού ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ως όριο προσδιορισμού ³g μιας δεδομένης ουσίας νοείται η μικρότερη ποσότητα που είναι δυνατό να προσδιοριστεί ποσοτικά μέσα σε ένα δείγμα έτσι ώστε, με βάση μια δεδομένη μέθοδο εργασίας, να μη θεωρείται μηδενική.

III. Ειδικές διατάξεις σχετικά με την πενταχλωροφαινόλη (αριθ. 102) ⁽¹⁾ ⁽²⁾

CAS — 87-86-5

STANDSTILL: Η συγκέντρωση του PCP στα ιζήματα και/ή στα μαλάκια ή/και στα καρκινοειδή ή/και στα ψάρια δεν πρέπει να αυξάνεται σημαντικά με την πρόοδο του χρόνου.

⁽¹⁾ Η χημική ένωση 2, 3, 4, 5, 6-πενταχλωρο-1 υδροξυβενζόλιο και τα άλατά του.

⁽²⁾ Για την πενταχλωροφαινόλη, και ιδίως για τη χρησιμοποίησή της για την επεξεργασία του ξύλου, εφαρμόζεται το άρθρο 5.

⁽³⁾ Αριθμός CAS (Chemical Abstract Service).

Κεφάλαιο Α (102): Οριακές τιμές των προτύπων αποβολής

Τύπος βιομηχανικών εγκαταστάσεων ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Τύπος μέσης τιμής	Οριακές τιμές εκφραζόμενες σε		Θα τηρούνται από την
		g/t παραγωγικής ικανότητας/ικανότητας χρησιμοποίησης	mg/l αποβαλλόμενου ύδατος	
Παραγωγή του PCP-Na με υδρόλυση του εξαχλωβενζολίου	Μήνας	25	1	1. 1. 1988
	Ημέρα	50	2	1. 1. 1988

⁽¹⁾ Από τις εξεταζόμενες βιομηχανικές εγκαταστάσεις, στο παράρτημα I κεφάλαιο Α σημείο 3, μνεία γίνεται ιδίως για τις εγκαταστάσεις που παράγουν πενταχλωροφαινόλη με σαπωνοποίηση και στις εγκαταστάσεις που παράγουν πενταχλωροφαινόλη με χλωρίωση.

⁽²⁾ Μπορεί να θεσπιστεί απλουστευμένη διαδικασία ελέγχου εάν οι ετήσιες απορρίψεις δεν υπερβαίνουν τα 3 kg ανά έτος.

Κεφάλαιο Β (102): Ποιοτικοί στόχοι

Περιβάλλον	Ποιοτικοί στόχοι	Μονάδα μέτρησης	Θα τηρούνται από την
Εσωτερικά επιφανειακά ύδατα	2	μg/l	1. 1. 1988
Ύδατα εκβολών			
Εσωτερικά παράκτια ύδατα εκτός από τα ύδατα εκβολών			
Θαλάσσια χωρικά ύδατα			

Κεφάλαιο Γ (102): Πρότυπη μέθοδος μέτρησης

1. Ως πρότυπη μέθοδος μέτρησης για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας των λυμάτων και των υδάτων σε πενταχλωροφαινόλη χρησιμοποιείται η χρωματογραφία υγρής φάσης υψηλής πίεσης ή η χρωματογραφία αέριας φάσης με ανίχνευση μέσω δέσμευσης ηλεκτρονίων ύστερα από εκχύλιση με κατάλληλο διαλύτη. Το όριο προσδιορισμού ⁽¹⁾ είναι 2 μg/l για τα λύματα και 0,1 μg/l για τα ύδατα.
2. Ως πρότυπη μέθοδος για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε πενταχλωροφαινόλη των ιζημάτων και οργανισμών χρησιμοποιείται η χρωματογραφία υγρής φάσης υψηλής πίεσης ή η χρωματογραφία αέριας φάσης με ανίχνευση μέσω δέσμευσης ηλεκτρονίων ύστερα από κατάλληλη προετοιμασία του δείγματος. Το όριο προσδιορισμού ⁽¹⁾ ανέρχεται σε 1 μg/kg.
3. Η προσέγγιση και η ακρίβεια της μεθόδου πρέπει να ανέρχονται σε $\pm 50\%$ προκειμένου για συγκέντρωση αντίστοιχη προς το διπλάσιο του ορίου προσδιορισμού ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ως όριο προσδιορισμού ²g μιας δεδομένης ουσίας νοείται η μικρότερη ποσότητα που είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ποσοτικά μέσα σε ένα δείγμα έτσι ώστε, με βάση μια δεδομένη μέθοδο εργασίας, να μη θεωρείται μηδενική.